

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

SALTEM I BALLEM
CORSET DE SARDANES
ESCOLARS ADULTS

4

Almanac

MAIG: Mes de 31 dies, cinquè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 4h 48m, i es pon a les 6h 48m
 El dia 31 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 7h 17m
 El dia 21 el sol entra a la constel·lació de GÈMINIS.

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 6 a les 20h 46m
 Quart creixent ◐ el dia 14 a les 10h 55m
 Lluna plena ○ el dia 22 a les 9h 13m
 Quart minvant ◑ el dia 29 a les 7h 51m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Antigament en anys de males collites, costava molt d'arribar a la collita nova i era el maig un mes de fams i misèries:

*El pagès que pot menjar pel maig
menjarà tot l'any.*

*Guarda pa per al maig
i llenya per a l'abril,
que no saps el temps que ha de venir.*

L'aigua de maig té moltes virtuts, segons el Costumari: Beure aigua porta salut, rentar-s'hi la cara porta bellesa i gentilesa, mullar-se'n el cap fa créixer i enfortir els cabells. La rosada de maig dona resistència física i enforteix els ossos. Els nostres avis creien que era molt bona l'aigua de la pluja de maig i que si hom es despullava quan plovia i s'hi banyava, agafava energia i potència física. També es creia que l'aigua de maig engreixava les persones, les bèsties i les plantes. Se li atribuïa també la gràcia de guardar d'embruixaments i de males mirades.

*L'aigua de maig
fa créixer el cabell un raig.*

Dia 1: Festa del Treball.

Dia 3: Invenció de la Santa Creu. Tal dia com avui era el més bo per fer remeis en què hi entrés l'aigua, perquè tal com diu la dita popular:

*L'aigua de Santa Creu
té set virtuts i set gustos.*

Es creia que tal dia com avui la Santa Creu tenia la virtut de fer tornar l'aigua en vi; per això els taverners amb un carratell de vi i cent bocois d'aigua feien una quantitat fabulosa de vi. Les mestresses de casa també creien que era el millor dia per augmentar el cabal del vi i del vinagre tirant-hi aigua, que es barrejava sense que el vi perdés força ni gust.

Dia 11: L'Ascensió del Senyor.

Dia 15: Sant Isidre Llaurador, patró de la pagesia.

*Sant Isidre Llaurador
s'emporta la pluja
i porta el sol.*

*Per Sant Isidre
el blat comença a treure espiga.*

Dia 18: Pasqua de Pentecosta.

Dia 19: Dilluns de Pasqua Granada.

EFEMÈRIDES DEL MES:

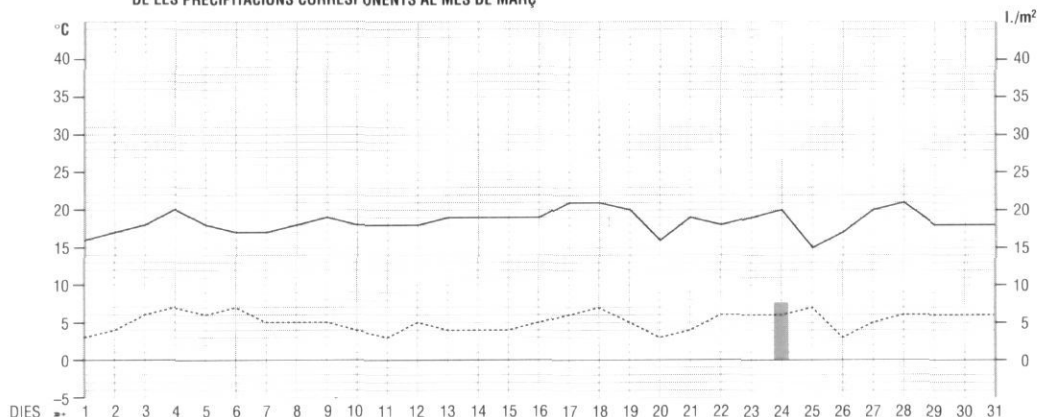
28 de maig de 1862. L'any 1860 molts notaris de Catalunya encara atorgaven els seus documents i instruments notariais en llengua catalana. Però com que ja era prohibit ensenyar-la a les escoles i universitats aviat s'acabarien els escriptors que la poguessin escriure per manca de coneixements gramaticals. Però l'acabament de redactar escriptures públiques en català es va precipitar per la Llei del Notariat apareguda tal dia com avui. Aquesta llei en el seu article 25 deia textualment: "Los instrumentos públicos se redactarán en lengua castellana y se escribirán con letra clara, sin abreviaturas y sin blancos". La llei va ser elaborada pel ministre de Gràcia i Justícia, Santiago Fernández Negreta, quan hi havia al poder el general O'Donnell amb el govern de la Unió Liberal en el regnat d'Isabel II.

19 de maig de 1901. En iniciar-se el segle XX comença a sorgir el nacionalisme català com a continuador de la Renaixença. Catalunya havia de tenir polítics propis que la representessin a les Corts de Madrid. Tal dia com avui en les eleccions a diputats triomfa el nou partit que s'havia creat: **La Lliga Regionalista**, presidit per Prat de la Riba i Cambó. És molt important remarcar aquesta victòria electoral del catalanisme perquè trencava la correlació de forces estatals (conservadors-liberals) que per mitjà del caciquisme dominaven el país des de feia 27 anys. No cal oblidar tampoc que en aquestes eleccions apareix a Catalunya un polític nouvingut, Alejandro Lerroux amb el Partit Republicà Radical, que va ser enviat pel ministre de la Governació a fi d'evitar que el moviment obrerista català es desenvolupés en el camp del catalanisme.

R. Bernaus

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - - -
 Precipitacions: ■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE MARÇ

Demografia

(Mes de març de 1997)

NAIXEMENTS

Marc Antequera i Gallego dia 10
 Roger Aleu i Soler dia 16

MATRIMONIS

Albert Calderon i Bernaus, i
 Pilar Márquez i Perera dia 22

DEFUNCIONS

Ramona Pedrós i Vilafta 91 anys, dia 9
 Isidre Huguet i Pla 88 anys, dia 30

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MARÇ

Dia 24 7'7 l./m²
TOTAL 7'7 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MARÇ

Màxima del mes 21°, dies 17, 18 i 28
 Mínima del mes 3°, dies 1, 11, 20 i 26
 Oscil·lació extrema mensual 18°
 Mitja de les màximes 18'419°
 Mitja de les mínimes 5'129°
 Mitja de les mitjanes 11'774°

L'Observador: Deudat Pont

Foto: J. Bertran

SALTEM I BALLEM

AGRAMUNT VA SER LA SEU DE L'ACTE DE CLAUSURA DE LA COMARCA DE L'URGELL DEL PLA SALTEM I BALLEM QUE TÉ PER FINALITAT L'ENSENYAMENT DE LA SARDANA EN ELS CENTRES ESCOLARS DE CATALUNYA.

Un total de 10 centres d'ensenyament urgellencs tenien previst participar en aquest Aplec Escolar Comarcal que es va celebrar el diumenge dia 6 d'abril en el marc de la plaça del Mercadal. Una bona colla de joves escolars, acompanyats pels seus monitors i molts familiars, varen congregar-se a la plaça a partir de quarts de sis de la tarda. Una estona més tard

s'iniciava l'acte amb la presentació i el tradicional galop d'entrada.

Els centres que han participat en el Pla Saltem i Ballem han estat els dos col·legis d'ensenyament primari d'Agramunt; el d'Anglesola; Mare de Déu del Carme de Bellpuig; El Terrall de Castellserà; Montalbà de Preixana; Escola Pia, Jacint Verdguer i Sant Josep de Tàrraga i el de Vilagrassa.

Després dels parlaments de les autoritats es donà pas a la sardana de lluïment seguida de la de germanor. La part musical va anar a càrrec de la cobla Jovenívola d'Agramunt. Després, una per una, totes les escoles participants van rebre un obsequi i els joves dansaires un berenar. Al final tingué lloc una ballada de sardanes oberta a tothom.

CARMELLES 97

UNA VEGADA MÉS ELS AGRAMUNTINS CELEBRÀREM LA PASQUA AMB LA PRESENCIA DE LES CARMELLES.

Una quarantena de cantaires, acompanyats dels encarregats de la recapta, del Grup Caramellaire "Aires del Sió" i la participació d'una colla de músics de l'Escola Municipal de Música, van protagonitzar una altra cantada el Diumenge de Pasqua. Des de les nou del matí fins a primera hora de la tarda, varen recórrer places i carrers oferint les tres peces habituals. Enguany les cançons escollides van ser l'havanera, "El meu Avi"; el vals, "Pau i Amor" i la sardana, "La cardina encara salta".

La cantada de les Carmelles va ser l'únic acte de la celebració de la Pasqua, exceptuant els actes religiosos, per cert cada any més concorreguts. Enguany tampoc no hem tingut representació

teatral, habitual no fa gaires anys. Tampoc el concert de les corals, que fa un temps va ser traslladat. El que sí

perdura és el costum de la mona. El diumenge es menja en família i el dilluns amb els amics al defora.

Els encarregats de la col·lecta i de les cistelles.

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

La cantada de la Plaça.

NOVA EXPOSICIÓ

AMB MOTIU DE L'EXPOSICIÓ DEL FOTÒGRAF TONI CATANY, L'ESPAI GUINOVART VA INAUGURAR UN NOU ESPAI QUE S'UTILITZARÀ COM A SALA D'EXPOSICIONS.

La sala, designada com a Petit Espai, va ser inaugurada el diumenge 16 de març amb motiu de l'exposició del fotògraf Toni Catany que hi mostrarà un total de 15 fotografies de gran tamany corresponents a diverses èpoques, estils i temes. En destaquen 7 retrats de dones mallorquines, fets a tot color, durant els anys seixanta.

Toni Catany (Llucmajor, 1942) és de formació autodidacta. L'any 1967, instal·lat a Barcelona des de feia 3 anys, inicià la seva carrera com a fotògraf professional treballant pel diari La Vanguardia i a la revista Destino. L'any 1972 fa la primera exposició individual. Des de llavors n'ha fet més de cent i ha participat en altres tantes col·lectives. Ha obtingut nombrosos premis i ara treballa en un llibre que aviat es publicarà.

Toni Catany.

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

El Petit Espai,
a la dreta.

PLANTADA D'ARBRES

DIVERSES ENTITATS AGRAMUNTINES VAN ORGANITZAR, EL DIUMENGE 16 DE MARÇ, UNA NOVA PLANTADA D'ARBRES ALS MARGES DEL SIÓ.

L'organització va anar a càrrec del grup de diables L'Espetec, la Creu Roja de la Joventut i dels Bombers Voluntaris d'Agramunt, en col·laboració de l'Ajuntament. Durant tot el matí es van plantar uns 550 pins en l'esplanada que hi ha al marge dret del Sió a partir del Pont de Puigverd. L'any passat ja s'hi va fer una primera plantada. Famílies i grups de joves es desplaçaren fins a aquest lloc per col·laborar en la festa. Tots els participants varen rebre un petit obsequi, un mocador pel coll, i van poder gaudir d'un esmorzar popular.

Els més joves eren els més entusiastes.

Foto J. Bernan

AGRAMUNTINS FORA VILA

DES DE FA UNA COLLA D'ANYS UN GRUP D'AGRAMUNTINS RESIDENTS, MAJORITÀRIAMENT, A BARCELONA ES REUNEIXEN CADA SETMANA PER RECORDAR LA VILA.

Fins fa poc el lloc de reunió d'aquest grup d'agramuntins era el popular Cafè Zuric. Ara, una vegada enderrocat, es troben al Cafè Moka. El dia de reunió és el dimecres, com si volguessin celebrar el mercat, i els temes de converses molt variats però, inevitablement, tots acaben relacionats amb Agramunt. Una vegada a l'any fan un dinar de germanor coincidint amb les festes de Nadal. La fotografia de sobre correspon al dinar d'enguany i els assistents són, d'esquerra a dreta. Drets: Jordi Viladot, Joaquim Ribalta, Jaume Brils, Agustí Ros, Josep M. Marquilles, Ramon Beleta, Jaume Romeu i Xavier Bernaus (fill). Asseguts: Gustau Nadal, Antoni Pla, Jaume Marquilles, Xavier Bernaus (pare), Ramon Romeu i Julio Palau.

CONFIRMACIONS

EL BISBE D'URGELL, JOAN MARTÍ ALANIS, VA IMPARTIR LA CONFIRMACIÓ ALS JOVES AGRAMUNTINS EL PASSAT DIUMENGE 6 D'ABRIL DURANT LA CELEBRACIÓ DE LA MISSA DE 12.

Foto: J.M. P

Els joves que reberen aquest sagrament foren: Eduard Balagueró Serra, Joël Balasch Riba, Sílvia Barril Farré, Meritxell Bernaus Marsà, Jordi Bertran Vilaró, Jesús Blesa Garceran, Mireia Bosa Sala, Albert Carbó Torres, Alaya Cases Solà, Roger Castellà Sangrà, Núria Cauzapé Creus, Elisabet Carrascal Zurita, Mònica Carrascal Zurita, Esther Corbella Sellart, Francesc Delgado Villalba, Imma Domínguez Garcia, Ramon Escolà Villanueva, Judit Estéban Fonoll, Raül Estéban Vargas, Josep M^o Farran Mitjavila, Roger Farré Borda, Indira Fernández Boix, Gemma Fernández Ribes, Naira Figueres Suárez, Àngel Garcia Cabanillas, Joël Gil Fernández, Toni Gilabert Plens, Anna Gómez Barbero, Elisabet González Beas, Raül Hernández Garrido, Jordi Lluch Sarnago, Alba Mitjavila Viles, Xavi Oliva Alonso, Dafnis Palacios Verdejo, Francesc Pijuan Rodríguez, Núria Regué Carrera, Sergi Rodríguez Batista, Jennifer Rovira Pampalona, David Santacreu Prat, Núria Sera Felip, Marta Serrano Monterroso, Damià Vicens Guixé, Maria Viladrich López i Anna Vilalta Gili.

NOTA DE LA REDACCIÓ

De forma bastant constant rebem les queixes dels subscriptors de SIÓ lamentant el retard en què els arriben els exemplars de la revista i, fins i tot, que hi ha mesos que no els arriba. Malauradament la Redacció no hi pot fer res, excepte lamentar-ho molt profundament. Nosaltres som els qui més interès tenim perquè SIÓ arribi puntualment a la cita amb els seus lectors. El retard i, en ocasions, la pèrdua dels exemplars, és responsabilitat del servei de correus. I no pas de l'oficina local, ja que sempre hem tingut en el seu personal uns bons col·laboradors fent el possible perquè els exemplars de la revista puguin sortir vers el seu destí, ja sigui en la pròpia Vila o fora, el més ràpidament possible.

L'Espiga

llibreria - papereria

Plaça del Pou,2

Tel. i Fax: 39 04 25 - Tel. Part: 39 24 72

25310 AGRAMUNT

Núm. 398
Any XXXIV
Abril 1997

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Màrius Blàvia, Jaume
Cots, Ramon Creus, Josep Farreny, Jordi
Martí, Pere Mora, Lluís Pons, Deudat
Pont, Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.100 ptes.

A l'estranger: 3.500 ptes.
Número solt: 295 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Mª Pilar Solé. Tel. 39 21 64
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: La sardana viu un temps esplendorós a Agramunt. La mostra ens la donaren els nombrosos escolars que participaren en l'aplec de cloenda del Pla Saltem i Ballem, en el marc esplèndid de la Plaça del Mercadal una primavera tardada de diumenge.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Sota aquest títol encetem una nova secció de la nostra revista amb el desig de fer reviure en la memòria dels que ja hagin superat la fita dels 40 anys, notícies i inquietuds d'antany i donar-les a conèixer, ensems, als més joves.

No pretenem pas fer una remembrança exhaustiva de tot allò que s'ha publicat en el decurs dels 34 anys de l'existència de SIÓ. Potser resultaria feixuc àdhuc per a vosaltres, amables lectors, sinó que ens limitarem a espigolar en els mesos pretèrits (que no vol dir necessàriament tots i cadascun d'ells) aquelles notícies, opinions, imatges i comentaris que ens semblin més interessants d'extrapol·lar a l'actualitat.

Fet aquest aclariment podem dir que SIÓ va eixir al carrer per primera vegada, en el mes de març del 1964. Fou llavors quan aquesta publicació inicià la seva anadura que no ha tingut interrupcions, mes rera mes, fins al dia d'avui. Crec que podem dir, amb un cert cofoisme, Déu n'hi do!

El primer número de SIÓ venia encapçalat per les salutacions de l'Alcalde de l'època Sr. Manuel MAZÓN RIBÓ i del Prevere de la Parròquia Mossèn Josep SALA. El "Concejal Delegado de Cultura" i sota el lema "A GUISA DE EXPLICACIÓ" ens deia que SIÓ naixia com a Butlletí d'Informació Municipal i "como palenque de escarceos literarios" i aquí hi apareix el sempitern i incombustible Guillem VILADOT amb una exaltació de la poesia; el Sr. Antoni PAGÈS, Delegat de "La Caixa" fa unes reflexions sobre la incidència que els avenços tecnològics que ja s'albiraven poden tenir vers l'afició a la lectura i la facultat de pensar. J. B. BOSCH POTENSÀ, Notari que fou d'Agramunt, s'esplaia sobre les possibilitats turístiques de la nostra rodalia. Amb l'epígraf de "GALERIA" s'enumeren els diferents actes culturals esdevinguts a la vila –conferències, exposicions, idiomes...– organitzats per C.I.T.I.Y.A.C. (ens podria dir algú què significava aquesta sigla?) i quant a activitat teatral es dona notícia que es va posar en escena per un grup de jovent (no s'especifica qui eren), l'obra "LA HIDALGA DEL VALLE", Bufa!! L'espai "DEPORTES" resta a cura de Jaime BRILLS, i s'ofereixen espais de col·laboració a la joventut (que no ha tingut massa influència d'espontanis, que diguem) i a la Comarca, que si bé va passar una temporada de participació, es va anar esllanguint i en l'actualitat no existeix.

Tota la publicació estava redactada en "el más puro romance" excepte el "DE CASA A CASA" de l'inefable ISET i la columna "DE L'ANTIGOR" signada per J. VILADOT PUIG que molts recordem, que ho feien en català.

Cloïa el número u de SIÓ l'informatiu, que amb el títol de "EL MUNICIPIO", ens diu que amb data 2 de febrer del 1964 varen cessar com a "concejales" D. Ramon PARÍS CORTÉS, D. José Mª COLL JOVÉ i D. Juan TOMÀS CASES que foren substituïts per D. Juan ESCOLÀ PLA pel Grup de Caps de Família, D. Octavio SOLDEVILA ALBÁ en representació Sindical (quina?) i D. Daniel ESPINAL ESMATGES pel "Grupo Corporaciones" (?). Com a darrera notícia s'informava que l'Ajuntament havia rebut el projecte definitiu de les piscines municipals que havien de ser instal·lades al camp de futbol i que no arribaren a materialitzar-se.

Posa el punt final al primer número de SIÓ l'acudit de l'inesgotable Ramon CREUS. Quina perseverant constància la d'aquest home!. Mes rera mes i durant 34 anys, ens ha fet somriure amb els seus esquixos d'humor. Per treure's el barret, vaja!.

Pasqual Castellà

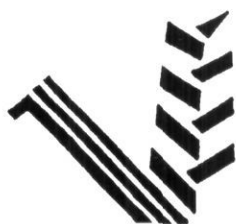

TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- ❑ Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- ❑ Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- ❑ Experimenti una visibilitat sense precedents.
- ❑ Canvii sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

Josep M. Martí i Bonastre

El Martí biciclista, com popularment es coneix, va néixer a Vilagrassa el dia 29 de novembre de 1932. De ben jovenet va començar a treballar de mecànic a Tàrrrega i els diumenges i per les Fires venia a Agramunt al taller de Miquel Vilella, per ajudar-lo. Venia amb bicicleta i la compensació econòmica que rebia era de 50 pessetes per dia. Quan tenia 14 anys va començar a sortir amb la Conxita (actualment la seva esposa) que també era de Vilagrassa i fou l'any 1956 a l'edat de 21 ella i 22 anys ell quan es van casar. Han tingut 4 fills. El Josep M^a, la Margarida, el Santi i el Víctor.

– Pot explicar-nos el seu començament i la residència a Agramunt?

– En casar-nos vàrem viure a Vilagrassa una temporada i vam venir a Agramunt quan el primer fill, en Josep M^a, tenia un any. De tot això fa uns 40 anys. Em vaig plantar de mecànic de motos i bicicletes al taller del Piñol (actualment casa de Mª Carme Escolà), ja que des que tenia 14 anys havia practicat aquest ofici. El taller

el vaig tenir des de l'any 1956 al 1969. D'allí vàrem anar a la plaça del Mercadal (als coberts de la dreta) i va ser aquí quan vaig començar l'autoescola i a més a més feia servei de taxi que tenia llogat a l'Agustí Gili fins que més tard, va ser ell qui es va quedar el taxi i feia el servei pel seu compte. Al principi mirava de compaginar la feina de l'autoescola amb la feina del taller. Això durà de set a vuit anys.

– Com s'introdueix en el món de l'autoescola?

– A casa sempre havíem tingut una vespa amb sidecar. Quan va néixer el segon fill, la Margarida, ens vam decidir a comprar un cotxe, jo ja tenia el carnet que m'havia tret juntament amb el de moto a Lleida.

Vam anar a la Fira del Mercat de l'automòbil a Tàrrrega i vam comprar un Ford matrícula HU 400 i pico. Era negre de pedals (com els "Intocables"). He de confessar que al començament em feia una mica de respecte, ja que jo sempre havia circulat amb moto, i recordo que fins que feia uns 15 dies que el tenia no em vaig decidir a fer-lo córrer.

La manera que vaig començar a fer d'autoescola va ser de la forma més senzilla del món. L'Angelina San Agustín que sempre havia estat clienta del taller, tenia demanat un cotxe Seat 600. En aquells temps tardaven molt en servir-lo i mentre i mentre s'esperava em va proposar si volia fer pràctiques amb el meu cotxe i que la teòrica ja se l'estudiarà ella. Durant un temps vam fer pràctiques, vam anar a Trànsit a Lleida per presentar els papers i cap a exàmens. Va aprovar a la primera.

Així va començar tot. Aquesta experiència em va animar a continuar i de seguida em vaig trobar amb 25-30 persones que m'ho demanaren, i això fou el principi de l'autoescola MARTÍ.

Durant una cursa de bicicletes a Tàrrrega, quan tenia 18 anys.

Això passava als anys 60-61. Llavors hi havia poques escoles de conducció i Trànsit venia a examinar al mateix poble. Els exàmens també eren senzills. Existien 2 o 3 rutes diferents, un aparcament i poca cosa més. Treure's el carnet en aquella època no era, ni de bon tros, el que és ara. El cap de Trànsit em va aconsellar que havia de fer una autoescola oficial i va ser així com em vaig legalitzar.

– **Va ser una de les primeres autoescoles?**

– Puc dir que sí, ja que n'hi havia dues a Lleida capital i jo vaig ser el quart de la província. Primer vam estar ubicats, com he dit, a la plaça del Mercadal, després a l'Avinguda A. Ros, 16 (davant de les Escoles), després la traslladàrem als

Al volant d'un Seat 600.

El dia del seu casament, 30 de juny de 1956.

baixos de la casa on vivim i actualment tenim un local a l'Avgda. J. Mestres.

Cada vegada resultava més difícil compaginar la feina del taller amb l'autoescola. Per altra banda els aprenents que tenia s'havien posat a treballar pel seu compte i entre una cosa i l'altra van fer que decidís deixar el taller i continuar només amb l'autoescola. De totes formes, a partir d'aquest període vàrem incorporar el lloguer de cotxes; en teníem cinc o sis, però he de confessar que

aquest negoci era un maldecap continu, et feies un tip de patir per l'altra gent; que si avaries, accidents; res, en això sí que he de dir que em vaig equivocar.

– **Els cotxes de lloguer portaven l'anagrama Martí-Ripoll. Fèieu societat?**

– En el negoci de lloguer de cotxes sí que érem socis amb el Jaume Ripoll. A l'autoescola ha estat un treballador que l'hem tingut llogat 32 anys. Actualment ja està jubilat. Ha estat com un membre més de la família i molta gent es pensava que érem socis. Inclús a Lleida, a Trànsit concretament, ens tractaven de germans.

– **Què és necessari per poder oferir els serveis d'Autoescola?**

– S'ha d'obtenir el títol de Director i de Professor del Centre. Per això vaig tenir que desplaçar-me a Madrid i al "Ministerio de Tráfico" em vaig preparar i després d'un mes de dedicar-m'hi el vaig aconseguir. El meu fill gran als 20 anys, es va treure el títol de professor i més tard el de Director. L'altre fill, el Santi també ha seguit el mateix camí, i finalment el Víctor és el darrer que s'està preparant per poder ser professor. De moment dona teòrica a Artesa de Segre (Secció n. 2 carrer Cosme i Damià, 21). De totes formes un membre més de la família, la meva jove Elisabet també s'està prepa-

Amb la primera "flota" de cotxes, quan tenia el taller a l'Avgda. d'Agustí Ros. (Any 61-62).

Façana del taller a l'Avda. d' Agustí Ros.

Impartint classes a la mateixa autoescola.

rant i de moment ensenya teòrica aquí a Agramunt.

He de dir que estic orgullós que els meus fills hagin volgut continuar en aquest món. Aquesta feina l'ha de fer gent de casa, perquè els horaris són dolents, treballem molt a deshores, ho fem a conveniència de la gent. Normalment quan la gent acaba la seva jornada de treball és quan es poden dedicar a aquestes coses i així s'allarga la nostra jornada fins ben tard. Els dissabtes els aprofitem per anar a fer pràctiques a Lleida i sigui per una cosa o per altra no s'acaba mai ni mai més. A l'estiu hi ha dies que arribem a casa a les 12 de la nit.

- És una feina agradable?

- Com totes les feines ha d'agradar. Et puc dir que els anys m'han passat volant. Aquest any faré 65 anys i encara em sento actiu i vigorós; detecto que treballant amb jovent et contagien una mica la seva força i vigorositat. És una feina que

has de tenir molta paciència. Et trobes amb gent de tota mena i ets tu qui ha de saber com has de tractar a cada una de

les diferents persones que van passant. Els dies d'exàmens també per a mi són dies tensos i pesats. La part gratificant és

Liurant la copa de màxim goleador a Salvador Soldevila, durant el sopar de final de temporada 80-81.

Al garatge Vidal fent-li entrega de les claus de la flota dels Opel Astra, al novembre del 93.

quan vas veient que la gent no sempre és la mateixa, la qual cosa vol dir que ja han aconseguit el carnet i que ara tens alumnes que ja són néts dels primers alumnes que vaig tenir.

– **Se sap quantes autoescoles hi ha actualment a Lleida?**

– La nostra es diu Centre de Formació Conductors Martí, S.L. i tenim el número 147. Jo calculo que en tot Lleida som unes 70 autoescoles registrades.

– **Parlem de la part econòmica. Sembla ser un gran negoci.**

– De gran negoci res de res. Avui en dia tot val molts diners i a l'hora de la veritat no és tant com sembla. Quan vàrem començar, treure's el carnet costava 750 pessetes. Ara la matrícula costa 30.000 pessetes i cada hora de pràctica 2.600 pessetes; cada carnet té un preu diferent, depèn de cada alumne. Hi ha casos de tota mena.

– **La manera d'ensenyar s'ha modernitzar molt, oi?**

– Sí, ja ho crec. Ara es treballa amb ordinadors i també s'ensenyava mitjançant vídeos. Totes aquestes noves tècniques han fet que l'estudi fos molt més clarificador i agradable.

– **Resulta més difícil que abans aconseguir el carnet?**

– No és que sigui més difícil, sinó que les circumstàncies han canviat moltíssim. Necessàriament ara el conductor ha d'es-

tar molt més preparat que anys enrera. El trànsit no és el mateix i els vehicles tampoc. Hi ha d'haver un control més rigorós. Tot plegat fa que cada dia es sigui més exigent al moment de concedir un permís de circulació.

– **Durant tots aquests anys, alguna cosa divertida ha hagut de passar?**

– N'hi ha de divertides i altres que no ho són tant. Des de l'alumne que s'ajupia per agafar l'embragatge amb la mà, fins al més carota que s'emportava el cotxe fins a casa seva, i era d'Ossó.

Per això dic que és cosa de molta paciència. Avui dia és el jovent qui omple més les autoescoles. A ells s'hi dediquen

els meus fills. Jo prefereixo gent més gran. És una professió en la qual al llarg dels anys fas molts i bons amics. A Trànsit hi tinc molt bona relació a l'igual que amb el personal que examina.

– **De tots és coneguda la seva relació amb el món del futbol. Expliqui com va anar.**

– Ja de tota la vida m'agradava l'esport del futbol. Sempre assistia a gairebé tots els partits. En un dels canvis de junta em vaig presentar i vaig sortir elegit com a president. Això passava entre 1979 i 1982. Va ser una bona època per l'equip d'Agramunt; de segona regional vàrem pujar a primera i també els juvenils van quedar campions en la seva categoria. Va ser una època d'eufòria i la gent hi anava molt i s'hi participava molt més que ara. Recordo que vam fer una eliminatòria amb el Sant Mauro de Barcelona i Déu n'hi do de la quantitat d'afecionats que ens varen acompanyar. És una llàstima que el nom d'Agramunt hagi desaparegut dels camps i encara sort que l'Escola "Gerard Gatell" ens representa amb un equip que s'espavila molt bé a la segona regional.

– **Personalment quin és el seu esport preferit?**

– A mi personalment sempre m'ha agradat la bicicleta. De jove havia participat en diferents curses. Per motius de feina i altres circumstàncies van fer que ho anés deixant de mica en mica. Ara m'he tornat "comodon" i prefereixo relaxar-me i veure el futbol per la televisió.

El Josep M. Martí i els seus fills junt a la flota actual d'aquest any: tres Renault Megane i un Opel Astra.

- Parli'ns de la presidència a la Societat del Casal.

- Això va ser l'any 1972-1974. Jo era un soci més i en una assemblea em va tocar ser de la junta. Entre els membres de la junta en sortia el president i en aquesta ocasió jo vaig ser l'elegit. Va ser un mandat una mica complicat. Per qualsevol cosa sorgia un problema. De tot plegat en vaig sortir un tant perjudicat. He de dir que durant la meua presidència va ser quan es va decidir deixar de fer l'envelat al Mercadal, s'hi perdia massa diners i la Festa Major ja no era el que havia estat durant molts anys.

- De no haver-se dedicat a mecànic i professor d'autoescola, què li hagués agradat ser?

- Encara que no tingui res a veure amb el que ha estat el meu ofici, el que m'hagués agradat molt de ser hauria estat fer de fuster. No em penedeixo en cap moment de la meua feina, ja que n'estic molt satisfet, però ja que m'ho preguntes el de fuster ha estat el meu ofici frustrat.

BREUS PINZELADES

- Com veu el futur avui en dia?

- Bastant complicat. Però penso que la cosa s'ha d'arreglar. La vida és molt dura. Crec que ha de tenir una solució. Una de les pitjors coses és l'atur.

- I de la música i la lectura, què ens pot dir?

- La música m'agrada tota i molt. Estem molt contents que el nostre fill petit, en Víctor, toqui en un conjunt de

Foto actual de tota la família.

Balaguer, on toca la bateria i a més sap tocar també la guitarra elèctrica.

Quant a la lectura, abans llegia bastant, però des de fa temps només llegeixo cada dia els diaris.

- Quina virtut li agrada més d'una persona o menys com a defecte?

- La principal virtut la sinceritat, i el principal defecte la mentida.

- Vol afegir alguna cosa?

- Ja que em dones l'oportunitat d'expressar-me et diré que encara que no sigui nat a Agramunt, em sento agramuntí com el primer. Ho he demostrat en més d'una ocasió. He defensat el nom d'Agramunt tant com he pogut. I en

aquest nom m'hi he sentit sempre identificat.

En família l'anomenen Pepito. A l'igual que aquest nom ell és alegre, cordial i afable. En parlar amb ell denotes una certa alegria i un optimisme que de ben segur li ve contagiats per l'ambient de jovent que sempre l'envolta. Ha estat capaç d'adaptar-se als canvis que l'hi ha portat la vida mateixa. En una paraula, ha sabut vèncer els obstacles mirant sempre cap al futur i superant-se a si mateix.

Rosa Mª Sera

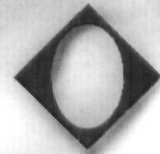
ES COMUNICA QUE EL PROPER DIA 17 DE MAIG TINDRÀ LLOC, A DOS QUARTS DE DEU DE LA NIT I AL RESTAURANT "KIPPS", EL SOPAR DE LA VINTENA TROBADA DE LES EX-ALUMNES DEL COL·LEGI DE LES MONGES.

AGRAIREM A TOTES LES EX-ALUMNES QUE VULGUIN ASSISTIR-HI, QUE PASSIN PER LA CAIXA DE CATALUNYA, A PARTIR DEL DIA 28 D'ABRIL, PER RECOLLIR EL SEU TIQUET: PREU 2.000 PTA.

LA COMISSIÓ ORGANITZADORA

Agramunt
T. 39 01 42

**Banquets
de
Boda**

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2on pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

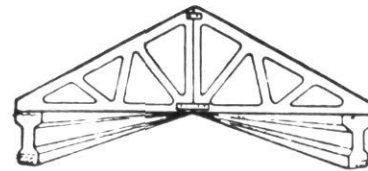
- Pintura industrial i decorativa.
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30, 1er, 2a
Tel. 39 24 40
Fax 39 01 15

25310 **AGRAMUNT**
(Lleida)

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

CARMEL CASES

- Renovacions de la llar amb pintura, papers pintats, suros, tèxtil, Osaka, pintura multicolor, camises, gatelés, etc.
- Envernissats i lacats de mobles o tot tipus de fusta.
- Estucats venecians i estucats a la calç.
- Instal·lacions de parquets i tarimes.

- Pintat de tot tipus de façanes.
- Aplacat de pedra i obra vista.
- Revestiments de façanes amb gota gran i raspat.
- Pintat de naus i magatzems amb airless.
- Pintat o revestiments de façanes.
- Retolació de vehicles i façanes.

Santa Clara, 2, 4l.-2n. Tel. 973-312 339 - Tel. mòbil 989-78 88 02 - 25300 TÀRREGA (Lleida)

DIMAC INFORMÀTICA

Ramon Penella Lahoz

Venda d'ordinadors i accessoris.
Programes de comptabilitat i diversos.
Programes per a gestió agrària.
Programes per a gestió de granges.
Plànols i dissenys.

Tel. 39 11 09 - 989 47 75 21 - Castell, 16 **AGRAMUNT**

Algunes notícies de la Mare Montserrat (VII)

Prometèrem l'altre dia que explicariem la petita història del Miquel Pedrós i Jové, pagès de Tudela afincat posteriorment a Agramunt i oncle d'un avantpassat de la Mare Montserrat.

L'esmentat Miquel Pedrós era un home profundament religiós i en absència de fills, en morir va deixar tots els seus béns per obres pies, a part algun llegat a familiars. El seu testament atorgat l'any 1796 fou publicat el juliol del 1798, la qual cosa fa pensar que en aquestes darreres dates ja havia finat el Miquel i també la seva esposa Manuela, a la qual havia deixat usufructuària. Ja vam dir l'altre dia que amb anterioritat havia cedit el pati per fer-se la casa al seu nebot Josep.

Esmentarem breument els avantpassats de la Mare Montserrat, a partir del nebot de l'oncle Miquel, el Josep Pedrós i Viles, casat amb Maria Palou. El seu fill, Josep Pedrós i Palou, contraigué matrimoni l'any 1785 amb una noia de Puigverd, de nom Maria Santamaria i Esteve. I l'hereu d'aquests dos darrers, el Miquel Pedrós i Santamaria i la seva esposa Maria Vall i Ripoll foren els avis materns de la Mare Montserrat, als quals ja coneixem.

Com podem comprovar, la religiositat d'aquesta família venia de lluny i no es limitava a la seva pietat personal, sinó que també es manifestava en obres concretes a favor del pròxim. En un article en aquesta secció, publicat al desembre

de 1994, esmentàvem que el Miquel Pedrós i Santamaria va garantir una pensió econòmica al futur Pare Gras, per tal que pogués ésser ordenat sacerdot.

També vam dir l'altre dia que parlariem de les cases de la plaça de la Dula que confrontaven amb el tossal del Castell. El pati que fa racó al angle nord-oest de la placeta, el vengué l'Ajuntament l'any 1762 a la Rosa Rubió, vídua d'Antoni Oromí, mestre de cases. Aquest immoble fou posteriorment de Francesc Fauria, el qual, ja amb algunes parets fetes, el va vendre l'any 1769 a Francesc Bertran. Més endavant, surt com a propietari d'aquesta casa Gabriel Bertran, soguer.

De l'any 1778 tenim notícia dels propietaris de cinc cases de la cara nord de la plaça de la Dula. Són els següents, de ponent a llevant: al racó, el Bertran; i segueixen Francesc Torné, Baptista París, Josep Jover i Francesc Pinós.

Però l'operació més interessant és la venda del pati de la cara de ponent de la placeta. En aquelles dates era Regidor *Decano* Pere de Gomar i l'Ajuntament vengué a Pere Joan Vicens, pagès, un pati sota el Castell, a les cases noves, a la part de migdia. Era l'any 1775.

Les dimensions d'aquest pati eren 32 pams d'ample per 97 de llargària i confrontava, a llevant: part amb el carrer o plaça, part amb la casa de Gabriel Bertran, soguer; a migdia: amb un vagant que avui es vendrà a Pere Inglada; a

ponent: amb la muralla; i a tramuntana: amb la costa del Castell.

El pati que el mateix dia vengueren al cisteller Pere Inglada tenia 22 pams d'ample i confrontava, a llevant: part amb la plaça o carrer, part amb la casa de Josep Martí, mestre de cases; a migdia: amb la casa del comprador; a ponent: amb la muralla; i a tramuntana: amb el pati de Pere Joan Vicens.

Entre les condicions que posen al Pere Vicens, figuren dues prohibicions. Se l'autoritza a aixecar paret sobre la muralla, a la part de fora que mira a les pletes, però no hi podrà fer cap forat sense el permís de l'Ajuntament. I la cuina l'haurà de fer a la banda de llevant, perquè li priven que la faci a la part de la muralla, per tal de resguardar del foc les pletes de la vila.

Sabem per altres indicis que les pletes, els corrals del bestiar, eren a la banda del carrer del Firal i el que diuen aquells papers ho corrobora. En aquelles èpoques –també més cap ací– un element imprescindible de la cuina era el foc a terra i amb aquella prohibició l'Ajuntament volia evitar que una espurna que sortís per la xemeneia pogués provocar un incendi. Pel que fa a la prohibició d'obrir forat a la paret exterior, podria ser, simplement, que les pletes fossin a tocar de la muralla i no volguessin que ningú hi pogués treure el cap.

Lluís Pons i Serra

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

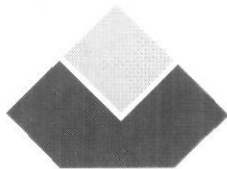
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELLOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

Col·lecció "Terra de Sió"

Del 20 d'abril al 20 de maig

**EXPOSICIÓ DE
MARIO PASQUALOTTO**

Instal·lació: Itinerari inexorable: "El viatge"

Horaris de visita

de dimarts a divendres de 16h. a 19h.

dissabte de 12h. a 14h. i de 16h. a 19h.

diumenge de 12h. a 14h.

(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 - 390904

**Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT**

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Els lectors escriuen

Estimats lectors:

Som unes alumnes de 3r de BUP de l'I.E.S. Ribera del Sió d'Agramunt, que ens adreçem a vosaltres per sensibilitzar-vos sobre la qüestió: "Què és el Comerç Just?".

El Comerç Just consisteix en què els treballadors del Tercer Món cobrin un preu just pel seu treball; ara no el cobren. Les multinacionals del Nord s'aprofiten d'ells perquè saben que en

poden treure més beneficis donant-los uns salaris molt baixos i fent-los treballar moltes hores. Ells han d'acceptar-ho; no tenen cap altra alternativa.

Un bon exemple n'és la multinacional NIKE, que és la més rendible davant de totes les altres (Adidas, Reebok, ...). El 99% de les seves fàbriques es troben al Tercer Món (sobretot a Xina i a Indonèsia). Quan compres unes bambes NIKE, només un 0'18% va a parar a mans dels treballadors, això suposa 5.200 ptes/mes, que només **cobreix un 30% de les seves necessitats**. També hi treballen molts nens, que per fer el mateix treball, cobren només 2.300 ptes/mes, i a més, fan la feina més perillosa.

El nostre objectiu és fer-vos arribar aquest missatge i aconseguir que compreu productes a un preu just. Com fer-ho? S'han obert diverses botigues de Comerç Just per tota Europa, i la més pròxima a nosaltres és a Lleida:

TALLER 3
C/. La Palma, 3
Telf. 26 15 91

Amb la col·laboració de tots pressionarem perquè s'obrin més botigues d'aquest tipus, i farem disminuir la diferència entre Nord i Sud.

BRAN'S

Ens hem sentit dolguts

Araó de la trobada Comarcal de l'Urgell, del pla "Saltem i Ballem" que organitza des de fa uns anys la Federació Sardanista de les Comarques de Lleida i que aquest any s'ha celebrat a la nostra vila, s'entregà a tota la mainada que hi participà i a la resta de les escoles de l'Urgell un bonic programa de la trobada, on s'hi detallava tots els actes, a l'hora que hi havia les salutacions del Sr. President del Consell Comarcal i del nostre Batlle Sr. Josep Huguet.

En aquest últim escrit, entre altres coses, parlant de la Sardana, el Sr. Batlle deia: "la nostra Vila ha estat pionera no solament en l'ensenyança d'aquesta expressió cultural, sinó també de la seva divulgació arreu de les nostres contrades i de tot Catalunya. L'Agrupació Sardanista Barretina d'Agramunt, l'Escola Municipal de Música i les dues Cobles, la Jovenívola i la Riella, són testimonis de l'expansió d'aquesta expressió

cultural i de les tradicions més arrelades i divulgades a la nostra Vila."

I..., hi estem d'acord. Però ens preguntem:

I les COLLES?, les COLLES Sardanistes de la nostra Vila, no van aportant el seu granet de sorra en el moviment sardanista d'Agramunt?. Les COLLES agramuntines, és que no ens deixen en molt bon lloc, en els diferents Campionats Territorials i de Catalunya?. No són la majoria dels DANSAIRES DE COLLA, els monitors d'aquesta mainada que aprenen sardanes a l'escola?...

Volem pensar que ha estat un oblit involuntari, però manifestem el nostre desencís, creiem que les COLLES Sardanistes d'Agramunt, també formem part, I MOLT IMPORTANT!!, del moviment sardanista.

Grup Sardanista ESTOL

Reflexions: Voluntat precària

L'assistència als actes musicals que es fan de tant en tant a la nostra vila acostuma a tenir els seus alts i baixos. Hi ha dies que és molt concorreguda i altres molt preocupant, mes si ho mirem de conjunt observem que es manté una assiduitat francament bona.

L'organització i posterior desenvolupament d'un d'aquests actes comporta per a molts col·lectius una feina extraordinària, a vegades de tipus material, referint-nos al seu muntatge; però en un percentatge molt elevat és de butxaca. S'han fet i es fan actuacions que han depès de la calaixera. Quan hi ha hagut prou recursos a l'abast s'han fet coses moltes vegades sense mirar prim. En canvi quan la bossa és mig buida, les coses agafen un caire més negatiu i cal l'empenta de tots plegats perquè la cosa rutlli com desitgem.

L'assistència a aquests actes ajuda molt als seus organitzadors tant sigui d'una manera moral com material. Quan s'observa molta concurrència, a vegades hom s'oblida de l'esforç econòmic

que ha fet –tot i que existeixi– relegant-lo a un segon pla. En aquesta situació hom ja es pot sentir recompensat per la bona resposta dels conciutadans. Però quan en realitat és a l'inrevés hom se sent decebut i els problemes es fan més grans del que puguin ser.

Quan un determinat col·lectiu organitza una actuació tant sigui de casa com forana, sap el risc que corre i l'afronta amb dignitat confiant amb el recolzament del públic. Un recolzament que molt sovint no es veu correspost com es mereix i això provoca una desmotivació, una sensació de buidor i d'ofec per a aquests col·lectius.

La gent ha de ser conscient que en aquesta vida tot té una vàlua sigui gran o petita que afecta tots els col·lectius per igual. Hem d'ajudar-los en la manera que ens sigui possible per tal que el seu esforç no sigui en va. Amb la nostra col·laboració farem que els somnis d'aquests col·lectius es facin realitat.

J. Pijuan

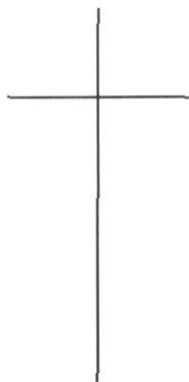

TERCER ANIVERSARI

Joaquim Bàrrrios i Curt

28 d'abril de 1919

3 d'abril de 1994

*Trobarem a faltar el teu somriure.
Dius que ens deixes te'n vas lluny d'aquí.
Però el record de la vall on vas viure,
no l'esborra la pols del camí.*

Esposa, fills i família mai no l'oblidaran.

AGRAMUNT, abril 1997

3r

APLEC DE BOMBERS DE CATALUNYA

AGRAMUNT 26 i 27 d'abril de 1997

DISSABTE, 26 d'abril

22'30 - 00'30

Havaneres i rom cremat, amb
VEUS DEL SIÓ

00'30

Nit de marxa amb
ELS NOIS DE LA MARE

(S'habilitarà una zona d'acampada per qui vulgui passar la nit).

DIUMENGE, 27 d'abril

8'30 - 13'00

Recollida de documentació i inscripcions.

9'00 - 11'00

Esmorzar

10'00 - 14'00

Activitats:

Cercavila

Concurs de Bombers

Jocs tradicionals i cucanyes, amb

I'AGRUPACIÓ ESCOLTA D'AGRAMUNT (CAU)

Parc infantil

Visita als museu de la vila

(Hi haurà dos trens per a facilitar el desplaçament d'un lloc a l'altre).

Exposició dels cartells presentats a concurs.

Recòdrom, tir a l'arc, tirolina...

12'00 - 13'00

Santa Missa cantada per

LA CORAL D'AVUI d'Agramunt

13'00

Cercavila (en sortir de Missa)

GEGANTS i GRALLERS D'AGRAMUNT

TAMBORS i CORNETES BOMBERS D'ALMENAR

13'00 - 14'00

Audició i Ballada de sardanes

COBLA JOVENÍVOLA D'AGRAMUNT

14'30 - 16'30

Relleu de l'Estendard de l'Aplec entre els municipis de Flix i Agramunt

Dinar de Germanor

Entrega de premis i obsequis entre els parcs assistents

La sobretaula serà amenitzada amb una **cantada d'havaneres** pel grup

VENT SERÈ

18'00 - 18'30

Gran ball de fi de festa, amb l'orquestra

PARÍS LA NUIT

as.bo.v.ca.
ASSOCIACIÓ
DE BOMBERS
VOLUNTARIS
DE CATALUNYA

AJUNTAMENT
D'AGRAMUNT

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGUANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Trasllats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETTGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Gent, fets, coses...

Breu elogi a la vellesa

Està demostrat que a mesura que ens fem grans ens tornem més savis, potser pel fet d'anar acumulant totes les riqueses que l'experiència ens ha atorgat. La vida mateixa s'ocupa de llimar l'aspror dels cantells de tantes i tantes coses que creïem inexcrutables, tot donant-nos respostes convinents.

És cert que el temps ens haurà jugat males partides, però també és cert que ens haurà facilitat nous mitjans prou bons per a seguir jugant.

La societat actual sembla com si visqués d'esquena als vells, i intenta treure-se'ls de sobre arraconant-los i oblidant-los amb massa facilitat.

Com es veu en els nostres contes, els quals no són altra cosa que una al·legoria de la vida, el tercer recorregut no vol pas significar la fi aterridora d'un trajecte, sinó, més aviat la consecució de l'objectiu prefixat. D'altra manera, de què serviria allò de "a la tercera va la vençuda". Però, en el cas d'aplicar-ho a l'edat, als anys que cada cop es van fent més feixucs sobre les nostres espatlles, sembla mentida que tothom s'entesti en voler demostrar el contrari mirant el revers de la moneda, tot i que a l'altra cara hi ha un meravellós conjunt de valors aconseguits a través d'una maduresa forjada a base de les ensopegades, cops durs i satisfaccions que ens forneix la pròpia existència.

Tot això no és tan estrany com sembla si tenim en compte que vivim un temps en què la societat ha tingut el mal gust de crear el model d'individu que s'està erigint en triomfador absolut, els valors més significatius del qual han de ser la joventut i l'habilitat competitiva, sense que hi manqui, però, una bona dosi d'atractiu físic. Veiem que la publicitat ens presenta la vellesa amb cara d'esperit maligne, contra el qual cal que lluitem amb totes les armes que tinguem al nostre abast. Diuen que els cabells blancs i les arrugues són els primers signes evidents de caducitat i, per tant, això implica el refús en tots els camps, el de l'amor inclòs.

Potser seria més positiu que ens acostuméssim a veure un rostre ple d'arrugues, no com un símptoma d'imminent destrucció, sinó com tot el resplendor d'una vida marcada tant pel sofriment d'unes hores com per la felicitat d'unes altres, i que, per altra banda aplega tots els tresors que el viatge li ha anat oferint, amb la possibilitat de poder-los compartir amb els qui són al punt de partida del gran viatge de la vida.

A. PONSA

L'Espitllera

Feliç aniversari!

El mes passat un grup d'amics i personalitats diverses van preparar un homenatge sorpresa a Josep Mª Espinàs amb motiu del seu setantè aniversari. El diari AVUI, al qual l'escriptor està vinculat des dels inicis, en va donar puntual informació. Crec que l'homenatge va ser un encert per partida doble: per una banda, perquè és bo que els reconeixements i agraïments es facin en vida i no un cop el personatge central ens ha deixat, ja que d'aquesta manera pot sentir l'escalf i la gratitud d'aquells que valoren la seva obra; per altra banda, perquè Josep Mª Espinàs és un autor important de la nostra literatura amb una obra d'un gruix considerable i d'un valor inqüestionable.

A propòsit d'ésser guardonat amb el Premi Nacional de Periodisme Escrit el 1995, Josep Mª Espinàs va manifestar que ell creia que no havia fet mai periodisme, que en tot cas ell era "un escriptor una mica barrejat". La qüestió va generar ben aviat una certa polèmica, i una colla de veus com la d'en Carles Sentís o la d'en Josep Faulí contestaren rotundament dient que l'Espinàs era un escriptor-periodista com una casa de pagès. Segurament la mateixa modèstia i senzillesa personals van fer-li pensar que la seva tasca no coincidia amb el periodisme; però la veritat és que la pròpia obra el traïx: els milers d'articles publicats a l'AVUI durant vint-i-un anys, els seus llibres de "viatges a peu per...", els llibres d'entrevistes, etc... Qui pot dir, doncs, que tot plegat no és periodisme?

De Josep Mª Espinàs aquests dies se n'han dit i recordat moltes coses. A mi, personalment, m'agradaria destacar-ne la seva humanitat i el seu mesurat equilibri a l'hora de mirar l'entorn. Qui el conegui a través de la seva columna "A la vora de..." estarà d'acord en què els seus articles són una lliçó d'humanisme i de ponderació. Mai no he llegit un article seu que fos forassenyat; sempre hi és present el seny i la humanitat. I això mateix es pot trobar en els seus llibres, com ara en els de viatges on sempre busca a partir de la terra que trepitja les persones que hi habiten.

Aquests dies, volent retre un homenatge personal a aquest bon escriptor, he rellegit el llibre dedicat a la seva filla, afectada per la síndrome de Down, El teu nom és Olga. Quina lliçó d'humanitat més pregona! Quina manera de despullar-se davant dels altres! No és d'estranyar que aquest notable escriptor-periodista hagi estat traduït a un grapat de llengües.

Com que la nostra revista té poca volada, segurament en Josep Mª Espinàs no se n'assabentarà, però nosaltres igualment volem felicitar-lo des d'aquesta petita columna. Que per molts anys pugui continuar dient-nos coses des de l'AVUI i que per molts anys pugui escriure'ns llibres tan enriquidors i humans com els que ens ha ofert fins ara.

Joan Puig

- Serveis immobiliaris
- Assegurances
- Servei arquitectura
- Comptabilitats
- Laboral
- Assessorament jurídic
- Oficina Tècnica
- Financera i fiscal

FINQUES URBANES

VENDES

Pis Av. Esports, parquet, calefacció, cuina de fusta 7 M.
 Pis 380 m2, Av. Marià Jolonch, 2 terrasses, 10 M.
 Pis C/Verge Socós, amoblát, 5'2 M.
 Pis Ctra. Cervera, 100 m2, àtic, pàrquing, cantoner, 12'5 M.
 Pis C/Clos, 90 m2, calef. gasoli, ascensor, cara sol, 3 habitacions, aseó, bany, rentador, gran menjador, sala d'estar i cuina equipada. Tancaments doble vidre i al·lumini. Traster, 10'5 M.
 Pis Plaça Església, 3 habitacions, reformat, econòmic, 5'5 M.
 Pis Av. M. Jolonch, 3 hab., econòmic, 4 M.
 Pis C/Control, asolellat, 4'5 M.
 Pis C/Sió, 4 hab., per estrenar, tipus estudi, 8 M.
 Pis Raval Puigverd, 160 m2, per estrenar, 14 M.
 Pis Pl. Església, nova promoció, pàrquing, 14 M.
 Casa Pl. Olm, 100 m2, jardí, per reformar, 5 M.
 Casa C/ Pau Casals, nova construcció, 18 M.
 Casa a Montclar, estil rústic, reformada, 5 M.
 Casa a Puigverd, molt espaiosa, 3'2 M.
 Casa a Claravalls, reformada, gran jardí, 6 M.
 Casa a Santa Maria de Meià, dona a 3 carrers, 7 M.
 Casa a Poal, 1ª planta nova, 600 m2, acabats luxe, 9 M.
 Casa a Ventoses, celler, jardí, grans interiors, 6 M.
 Edifici a Tàrraga, 6 plantes per exposició, centre ciutat. -a consultar -
 Local C/Institut, 85 m2, gran ocasió !!!, 4'5 M.
 Local C/ Pau Casals, 120 m2, 6 M.
 Baixos c/Clos a partir de 50 m2 -a consultar-
 Baixos davant CAP, cantoners -a consultar-
 Solar c/Teixidors, 8.000 m2 -a consultar-
 Solar Pg. Nou, 575 m2, cantoner, 9 M.
 Solar c/Molí Vell, 2 carrers, 3'5 M.
 Solar 500 m2, urbanització el Turó, 5'5 M.
 Solar 600 m2, Raval Puigverd, 8 M.
 Solar c/Jaume I, 400 m2, 7 M.

LLOGUERS

Masia reformada, molt a prop Agramunt -25.000-
 Pis c/Sió, 4 hab. nou per estrenar -a consultar-
 Pis c/Vilavella, 150 m2, terrassa, acabats luxe, 100 m2, baixos.
 Pis c/Agustí Ros, 5 hab., moblat, piscina, cèntric -55.000-
 Pis Ed. Fondandana, per estrenar, 3 hab. -40.000-
 Pis Pl. Pou, 3 hab., calef. gasoli, molt clar -35.000-
 Pis Pl. Mercadal, 3 hab., molt cèntric, -32.000-
 Pis c/Sió 2 hab., 1ª planta, econòmic -27.000-
 Pis c/Pompeu Fabra, moblat, 3 hab., -35.000-
 Pis c/Castell, semi-nou, 3 hab., -35.000-
 Casa c/Ensenyament, jardí, molt espaiós -48.000-
 Local c/Sió, 25 m2, amb serveis -20.000-
 Local Pl. Església, 20 m2 -15.000-
 Local Pl. Pou, 70 m2 + 100 m2, magatzem -negociable-
 Local Pl. Pou, 120 m2, totalment condicionat, -50.000-
 Local Pau Casals, 80 m2, bon accés -35.000-
 Local Av. M. Jolonch, apte per a pàrquing -10.000-
 Local Pl. Mercat, 45 m2, cantoner, ideal per a bar o pizzeria, gelateria -50.000-
 Local Pl. Església, 50 m2, -60.000-
 Magatzem c/Safarejos, 600 m2, 2 entrades. -40.000-
 Magatzem Camí Planes, 300 m2, bon accés -45.000-
 Magatzem 300 m2, a Mafet, molt alt -25.000-
 Magatzem Raval Puigverd, 150 m2, -15.000-

PREUS REALS INFERIORS

ESPECIAL PLATJA

TEMPORADA 1997

NO ESPERI A L'ÚLTIM MOMENT!!!

EDIFICI	TIPUS	05/04-30/05 27/09-24/10	31/05-13/06 20/09-26/09	14/06-27/06 13/09-19/09	28/06-11/07 23/08-29/08	12/07-22/08	30/08-12/09
ALEXIS AL II	2/4	3.000	3.900	4.700	7.000	10.500	5.100
ALEXIS	4/6	4.000	5.100	5.700	8.700	11.050	6.200
ARIES	2/4	2.800	3.500	4.100	6.600	9.000	4.200
NAUTILUS	2	2.900	4.000	4.200	6.700	9.200	4.300
NAUTILUS	2/4	3.000	3.100	4.700	6.000	10.050	5.100
NAUTILUS	4/6	3.600	4.700	5.700	8.700	11.050	6.200
AURIGA	4/6	3.900	5.000	5.900	9.100	12.000	6.400
TAURO	4/6	3.600	4.700	5.700	8.700	11.000	6.200
ALBATROS	2	3.100	4.050	5.050	7.500	10.400	5.500
ALBATROS	4/6	3.900	4.900	5.900	9.900	12.000	6.400
MERCURIO	2/4	3.100	4.050	5.050	7.500	10.400	8.500
MERCURIO	4/6	3.900	5.000	5.900	9.900	12.000	6.400
MERCURIO	4/6	4.000	5.100	6.100	10.100	13.000	6.700
ZAHARA	2/4	3.100	4.400	5.400	8.000	10.700	6.000
MONTBLANC	2/4	3.100	4.400	5.400	8.000	10.700	6.000
MARIPOSA	2/4	3.100	4.400	5.400	8.000	10.700	6.000
GUARDAMA	2/4	3.100	4.950	5.900	8.600	11.000	6.500
GUARDAMA	4/6	3.600	5.500	6.800	10.000	12.500	7.000

I.V.A. + 7% • PREUS PER DIA I APARTAMENT. • SUPLEMENT MENYS DE 7 NITS + 1.000 ptes DIA.

SERVEIS 10

LLOGUERS

Pisos

- Carrer Castell. Nou. 3 habitacions.
- Moblat. 3 habitacions. Calefacció individual.
- Avgda. Agustí Ros. 140 m², 4 habitacions, menjador, sala d'estar, cuina i bany reformats.
- Avgda. Agustí Ros. Econòmic. 3 habitacions. Cuina, menjador, bany.
- Carrer Sió. 5 habitacions. Foc a terra. 2 banys. Pos. calefacció.
- Avgda. Jaume Mestres. 2 banys. Terrassa i galeria. Calefacció, 3 habitacions.
- Apartament a SALOU. Cèntric, jardí i piscina comunitaris.

Locals comercials

- Sabateria de Dalt. Molt econòmic, 70 m².
- Comtes d'Urgell. 2 sortides. 5 m. d'alçada.
- Baixos. Plaça Amball. 100 m².
- Estudis Nous. 60 m².
- Carrer Castell. 70 m². Possibilitat comerç-Oficina.
- Local 580 m² amb altell.
- Cèntric. 2 plantes. Acondicionat per oficina.
- Artesa de Segre. Nau diàfana de 1.700 m². Possibilitat venda/lloguer.
- Tàrraga. C/. Jaume I, de 140 m². Possibilitat venda/lloguer.
- Baixos. Magatzem c/. Convent 13 x 12 m.

Veniu i
informeu-vos!

PROPERA PROMOCIÓ

- Pisos 115 m². Acabats de gran qualitat.
- Pisos Artesa de Segre. Plaça Ajuntament. Acabats primera qualitat.
- Parcel·les zona Clos.

VENDES

Cases

- Butsènit. 3 plantes. Reforma recent. 3 habitacions. Menjador, sala d'estar i terrassa. Possibilitats d'hort o jardí.
- Pradell amb terreny de cultiu (1 Ha. aprox.).
- Tàrraga. Plaça de les Nacions.
- Vilanova de Bellpuig. 400 m², reformada. Ideal 2ª residència. Possibilitats venda/lloguer.
- Tàrraga. Planta baixa + 2 pisos + pati exterior.
- Claravalls. 2 plantes. Cuina reformada. Terrassa 100 m². Golfes.
- Gualter. Amb corral i hort, 4 ha. de terreny.
- Tudela. 2 plantes. Pati exterior.
- Santa Maria del Camí. 2 plantes. Piscina, jardí.
- Apartament de Salou. 2 hab., jardí comunitari amb piscina. Situació immillorable.
- Casa rural a Agramunt amb terreny de cultiu (600 m.).
- Casa al Raval de Puigverd. Baixos, dos pisos i golfes. Possibilitat de venda per separat.
- Cases unifamiliars. Avgda. dels Esports. 4 habitacions, 2 places de pàrquing, preinstal·lació calefacció. Sortida exterior.
- Cases unifamiliars. Plaça del Clos. 3 places de pàrquing. 2 plantes. Ampla terrassa.

Pisos

- Plaça del Pou.
- Avgda. dels Esports.
- OPORTUNITAT. Avgda. Agustí Ros. Molt econòmic.

Locals Comercials

- **Baixos. Acondicionats com a bar.**
- **Nau industrial. 800 m. a Castellserà. 2.500 m. de terreny. Oficina i bàscula pesadora.**
- **Granja.**

Solars

- Preixens. 70 m² edificable a peu de carretera.
- Polígon industrial, 500 m² amb serveis.
- Avgda. dels Esports (575 m²).
- Raval de Puigverd (75 m²).
- Finca urbana a Ctra. de Cervera (550 m²).

A més els oferim:

- ZURIC ASSEGURANCES

{ Vida
Llar
Automòbil

- Assessorament Tècnic d'Enginyeria,
Arquitectura i Urbanisme.

"OPORTUNITAT ÚNICA" PARCEL·LES EN URBANITZACIÓ

A bon preu. 500, 600, 700 m²

ADMINISTRACIÓ DE PISOS i COMUNITATS

C/. Àngel Guimerà, 10 - Tel. i Fax 39 23 24 - **AGRAMUNT**

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 39 06 31 - Fax 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.**
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.**
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.**

TEL. MÒBIL: 908 44 36 60
TEL. 39 00 08

SERVEI PERMANENT AGRAMUNT

APLICACIONS
DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Baixada del Convent, 7 - 2n
Telèfon 39 16 55

AGRAMUNT

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

distribucions

AGRAMUNTESA

S.C.P.

Servei a domicili

Estudis Nous, 19 • Tel. 39 01 64 • **AGRAMUNT**

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

La llegenda

Diuem que el localisme duu a la universalitat perquè a tot arreu es repeteixen models similars d'entendre el món. Al capdavall, no hi ha res de nou sota el sol, com ha dit algun filòsof. Avui parlarem de Josep Pla, el localista universal que va viure per ser testimoni del seu temps. Per exemple, ens confessa Pla que el 1916, a dinou anys, fatigat del tedi que li produïa un país que només vivia pels diners, va decidir dedicar-se a l'amenitat. Va ser d'aquesta manera que aquest home sorrut i d'opinions agressives es va consagrar al periodisme. Així, amb aquest trenat de vida, va viatjar moltíssim. I llavors, per escrit, va alternar impressions i anècdotes personals: en definitiva, allò que havia vist. I tot plegat ho va amansir amb un eco poderosíssim a l'ombra dels memorialistes francesos i de Stendhal, l'escriptor francès més introvertit i enigmàtic. I el més obscurament plagiari. I és així que aleshores Pla perfila un elogi de plagi i, de forma descarada, argumenta, amb sornegueria, que el practica. Consultant biografies i estudis veurem que és cert: plagiava. Però plagiava bé. Pla també fa defensa d'una llengua acostada a l'oralitat i d'un estil natural –desmanyotat i pintoresc, saborós i amè– al temps que fa gala d'un sòlid sentit comú barrejat amb despropòsits monumentals.

Pla ha creat àmplia llegenda. Com la coneguda anècdota d'una frase dita en un sopar: "La persiana és verda i sempre serà així". Frase dita després d'una dosi inclement d'alcohol per afirmar que per escriure cal ordre i claredat i que les oracions amb subjecte, verb i predicat són les més clàssiques i entenedores. Tanmateix, Pla, tossut, solitari per damunt de tot, és conegut per la imatge d'escriptor incansable, grafòman empedreït, que redactava articles i més articles, pàgina rere pàgina, en les

soledats del seu mas –que imaginem fred i inhòspit com una esteria de mala mort– potser vora una ampolla de conyac mig buida i envoltat d'una espessa fumera de tabac barat. La llegenda també fa esment de la misogínia de Pla, que segons alguns crítics podria ser deguda al fracàs de la relació amb l'escaudinava Adi Enberg, de qui no parla mai en els seus escrits. La llegenda també ens el presenta home de cafè i de tertúlia. I amant dels bons licors. Però la part més fosca, i la que no se li ha perdonat mai, va ser la d'un treball obscur durant la guerra civil per als serveis de Premsa en benefici del govern franquista. La progressia sempre li ho va tenir en compte.

Escèptic, frívol, cínic, groller, avar, obsedit pel seu país, són alguns dels adjectius que li escaurien i que sovint van utilitzar les persones que el van conèixer. Tanmateix ell se'n va amagar tant com va poder rere una retòrica d'aparença simple d'un posat conservador. En els seus llibres hi ha silencis, coses de les quals mai no va voler explicar-nos-ens, malgrat que la seva obra no és altra cosa, en conjunt, que unes magnes memòries superlatives. Sempre va fer el possible per exercir el paper de pagès desconfiat i d'home de món a cavall entre la vulgaritat insubstancial i el refinament culinari, la solitud rural i el cosmopolitisme ultrancer. La inacabable llegenda també ens el mostra pres d'una obsessió fonamental: "la funesta mania d'escriure". I, com explica ell mateix, va acabar esdevenint víctima d'una desagradable feina: la "d'autèntic forçat" de l'escriptura per culpa de "la sinistra dispersió del periodisme". D'aquí la

imatge que s'ha generat del Pla garrepa i obcecat pels diners.

Però ens podríem preguntar on acaba l'excentricitat i on comença la genialitat? Els aprendents d'escriptor poden

llegir Pla per aprendre'n, per plagiar-lo, minuciosos, com ell feia amb els seus preferits. Perquè l'home que ha esdevingut la literatura amb lletres capitals pot semblar el símbol de la raó i de l'ortodòxia. Una idea més, però: diu un poeta contemporani que aquells que plagien un escriptor ho fan d'una forma impersonal, abstracta i general, perquè confonen aquest escriptor amb la literatura en majúscules. És a dir, amb les formes estàndards de l'escriptura. Tanmateix ningú no pot escriure com Pla perquè construeix un món escrit –ahora memòries i justificació– que és la manifestació sòlida i totalitzadora del seu temps i del seu país. I és amb aquest bagatge que esdevé germà secret de Lluïl, pel volum d'escrits, i dels memorialistes i dietaristes francesos, per qüestions morals: és a dir, els seus models personals. Però avui dia aquest vell empordanès sentimental ja és un clàssic. Així, doncs, per diverses generacions, aquest escriptor abstracte, erigit en model, ja és Josep Pla. Prou incòmode políticament, massa polèmic per dreçar-se en mite –com Verdaguer o Sagarra–, amb ell sabem que la vida de qualsevol home pot esdevenir, sense proposar-s'ho, llegenda. I, sens dubte, també sabem que el localisme més feroç, si es tracta adequadament, duu, comptat i debatut, a la universalitat.

Màrius Blàvia

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^è B	Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Quelin
Esports

Avgda. Jaume Mestres, 27
Telèf. 39 04 78
AGRAMUNT

 FLECA • PASTISSERIA
M. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 39 20 64
AGRAMUNT

BLANC & NEGRE 2

*HOTEL * BAR*
RESTAURANT

Ctra. Cervera, s/n. Telf./Fax 973 - 39 12 13
25310 AGRAMUNT (3linies) Urgell

TOPOLINO

roba infantil
i juvenil
tot pel nadó

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 39 00 02
25310 AGRAMUNT
C/. Balmes, 3 baixos - Tel. 60 05 55
25230 MOLLERUSSA

Siguis solidari, no els abandonis

En el transcurs de la nostra vida, qualsevol de nosaltres, podem trobar-nos amb la situació de necessitar un aparell ortopèdic, anomenats també ajudes tècniques, ja sigui de manera transitòria o de manera permanent, per a dur a terme i/o facilitar les activitats bàsiques de la nostra vida diària.

L'evolució demogràfica a Catalunya en les darreres dues dècades mostra un envelliment progressiu de la població. Aquest procés va seguir, pel que fa als problemes sanitaris, d'un conjunt de malalties cròniques, moltes d'elles associades, que provoquen alts graus d'incapacitat funcional i física, mental i social. Com a conseqüència d'aquestes situacions moltes vegades es fa indispensable comptar amb el suport d'ajuts tècnics fonamentalment ortopèdics per facilitar dur a terme les activitats bàsiques de la vida diària.

Les persones usuàries d'aquests aparells ortopèdics, a part de les persones amb malalties associades o no a l'envelliment, també poden ser aquelles afectades d'alteracions congènites, traumatismes, etc.

Un aparell ortopèdic, ja sigui carrutxes, croses i/o cadires de rodes pot contribuir a solventar els problemes de mobilitat i autonomia de la persona que el necessita, i gràcies a l'ús d'aquest podran gaudir d'una millor qualitat de vida.

Les famílies i persones que han d'utilitzar algun aparell ortopèdic han pogut comprovar que el seu ús ha estat un ajut important per tal de poder perllongar l'estada del malalt en el domicili i mantenir-lo integrat en el seu nucli familiar i social.

Molts d'aquests aparells són totalment abonats per la Seguretat Social després d'adquirir-los, mitjançant la seva tramitació pel PAO (Pagament d'Aparells Ortopèdics), amb el corresponent informe, on es prescriu l'aparell, i amb l'autorització corresponent.

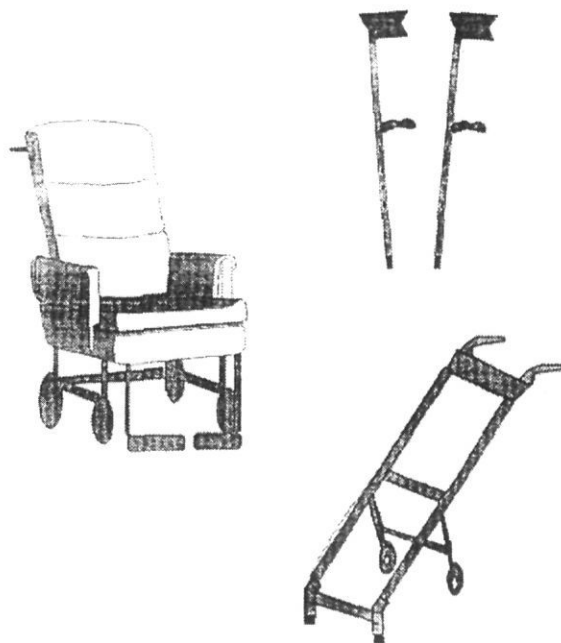
Donat que per poder ser beneficiari d'un aparell ortopèdic, prescrit per la Seguretat Social, l'usuari prèviament ha d'abonar l'import (més tard li és rescabada la despesa originada), encara hi ha una part important de la població que no pot gaudir dels avantatges de tenir a casa les ajudes tècniques adients a les seves necessitats. Els motius que tenen aquestes persones i/o famílies, entre altres són: la impossibilitat d'avançar els diners del cost de l'aparell per problemes econòmics importants i la dificultat per fer front al tràmit administratiu del PAO.

Des de l'Àrea Bàsica de Salut (ABS) d'Agramunt volem treballar per millorar l'atenció a les persones que necessiten d'un aparell ortopèdic i poder arribar a tothom.

Institut Català de la Salut
Subdivisió d'Atenció Primària
Centre i Lleida

**SIGUIS SOLIDARI,
NO ELS ABANDONIS!**

PORTA'LS AL CAP

Per poder aconseguir aquest objectiu necessitem de la col·laboració de tota la població de l'ABS i concretament de vosaltres o d'algun familiar vostre que hagi estat usuari d'un aparell ortopèdic del sistema sanitari públic (cadires de rodes, carrutxes, croses,...) o bé en teniu emmagatzemat algun de propi i no l'utilitzeu i el vulgueu cedir al CAP d'Agramunt.

Amb la vostra donació, des del CAP, ens encarregarem del seu manteniment i del préstec a les persones que en tinguin necessitat.

També estarem col·laborant a millorar la qualitat de vida de moltes persones, a contribuir en l'estalvi de diners públics, i a aconseguir un major aprofitament dels recursos existents.

Col·laboreu i **porteu** els aparells!

**Treballadora Social
EAP-ABS Agramunt**

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà

Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

Horaris:

Dimarts, dimecres i divendres
(de 8:30 a 13 h i de 15:30 a 20:30),
dissabte (de 8:30 a 13 h).

Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. i Fax (973) 39 17 49

VIVENDES UNIFAMILIARS

a l'Avinguda dels Esports
d'AGRAMUNT

VENDA DIRECTA DEL PROMOTOR

180 m² de superfície útil per casa

- Menjador amb terrassa.
- Cuina equipada i terrassa exterior.
- 4 Dormitoris amb terrassa.
- 2 Banys equipats.
- Traster i safareigs.
- Calefacció individual.
- 2/3 places de Pàrquing (60 m²).
- Jardí privat.
- Acabats de Primera Qualitat.

PREUS IMMILLORABLES PER M²!

Per a més informació:

Tels. 39 04 28 - 39 24 79

FINANÇAMENT HIPOTECARI AMB CAIXA PENEDEès

“Guinovart a la Virreina” (i II)

El dia 28 de gener un autocar d'agramuntins i d'agramuntines, i d'algunes persones més de pobles veïns, amb un temps fred i plujós, ens encaminàrem cap a Barcelona per assistir a la inauguració de la gran exposició GUINOVART al Palau de la Virreina. Bastants persones vingueren particularment des d'Agramunt, i altres residents a Barcelona també feren acte de presència. Hi havia molta gent. Moltes personalitats del camp de l'art, la literatura, la política..., hi eren també. En el seu semblant es veia l'interès i l'aprovaçió d'aquesta altra entrega del Guino que, com sempre, ha estat impactant. Impactant, aquesta és la paraula que defineix les exposicions del Guino, i aquesta també. Digué la Maria-Antònia Palauzy, en una llarga estona que vaig estar parlant amb ella i amb el polifacètic i gran pianista valencià universal, Carles Santos. En la sala dedicada a ell, on el Guino li ha fet un muntatge magistral homenatjant-lo. És impossible fer-nos una idea de la importància de l'exposició mínimament, com voldríem, per apreciar la magnitud i l'abast d'aquesta última ofrena del Josep Guinovart. I és que no es pot menjar i pair amb tan poc temps tota aquesta quantitat d'art viu que, com

sempre, el Guino ens té acostumats, ja que a més trenca motlles, inventa, crea, des de qualsevol material que en mans del Guino, és transformat tot en art, i el que en resulta mai no ens decep. Fent-nos passar d'una primera impressió, pensant i dient: –Està bé això. Per, al cap d'una estona, a pensar, veure, creure i dir: –Això és genial.

Jo, que ja el dia 24 l'havia vista gairebé del tot i bastant bé, el dia 28 hi torno. Hi vaig anar de nou el dia 6 de febrer, a les tres de la tarda. Només hi havia els tres guardes vigilants. Hi vaig tornar a mirar per intentar veure, amb més extensió i profunditat, allò que el Guinovart plasma en les seves obres. També, i de nou, des dels literats, els poetes; en concret de César Vallejo i del nostre Joan Salvat Papasseit, i els homenatja usant dels seus versos transcrits dins de les seves pintures. I també dels grans pintors com ell, Miró i Picasso, als qui ha rebut homenatge diverses vegades a través dels anys, i que hi torna ara; senzillament i genialment.

Tant als poetes com als pintors, com aquests, humils per grans o grans per humils; que no tots són com ells, per desgràcia. Sempre solidaris amb la justícia social, la llibertat i la pau. Per a ells l'art, no és fer coses boniques i genials, no és

sols tenir habilitats manuals. És també esforç mental, sentiment i bon cor, militància i compromís. És lluitar per un món més just, en el qual tothom visqui feliç i en pau, on hi regni l'autèntica bellesa, l'harmonia plena. L'obra de l'artista sempre és solidària, col·laboradora, comuna. I forma part d'un tot, que partint dels principis dels temps, ha augmentat, és molt gran, i és patrimoni de la humanitat. L'autèntic artista no busca el triomfar, ni la fama, ni el diner. En ell hi ha el desig d'aclarir el futur, de clarificar, d'ajudar a entendre'ns les persones, d'optimitzar-nos, de sentir ganes de viure, d'estimar la vida i, entre tots nosaltres. Es tracta d'augmentar el patrimoni rebut, i potser serà que a través de la història de l'art, que coneixerem millor que de cap manera, l'autèntica història de la humanitat.

Hauria de tornar a la Virreina, només per veure aquella gran peça de la porta amb referències a Picasso, però també a Velázquez, a “Zarménidas”. Em pregunto on farà cap aquella peça. I és que ací a l'Espai Guinovart hi podem anar cada dia, però en el cas d'aquella, quan la podrem tornar a veure i estudiar-la? Si es pogués col·locar a l'Espai Guinovart, fóra fabulós.

SANGRÀ

FABRICANT DE TENDALS

Persianes - Tapisseria - Cortinatges - Matalassos
Mosquiteres - Mampares bany

Av. M. Jolonch, 36 - Tel. 39 06 37 **AGRAMUNT**

PIS EN VENDA

Tel. 39 20 78

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

**Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL**

Agropècuària de Guissona, S. Coop. Ltda.

Avda. Verge del Claustre, 32 25210 Guissona (Leida) Tel. 973 - 55 01 00 Fax 973 - 55 07 88

Junts per l'eficàcia

**Junts
oferim serveis
i productes de qualitat.**

PENYA CICLISTA D'AGRAMUNT

Benvolguts amics,

Amb aquest escrit voldríem tornar a agafar el fil d'antigues col·laboracions amb la nostra revista SIÓ, i intentar informar-vos de les activitats que estem duent a terme i que tenim previst fer durant aquest any 1997.

Dins la Penya tenim actualment un nodrit grup de ciclistes -30-, que practiquen les dues modalitats actualment més conegudes: la cicloturista per carretera i la bicicleta tot terreny (BTT).

La secció cicloturista segueix fent les sortides per carretera, normalment cada diumenge al matí. Algun cop agafem els cotxes i anem a fer alguna pujada més o menys dura. L'esperit és francament agradable, amb bona companyia que serveix per fer esport i alhora per cultivar les amistats.

La Penya té intenció d'adquirir un vehicle per poder acompanyar totes les sortides per carretera amb la qual cosa guanyem molt en seguretat i també tindrem el recolzament necessari en cas d'avaries o d'algun problema físic. Ens agradaria animar i encoratjar els futurs ciclistes a provar-ho i venir amb nosaltres.

La secció de BTT, des de fa 2 o 3 anys ha anat agafant molta empena i aquest any s'ha proposat fer el Campionat Provincial de BTT. Som 12 corredors inclosos en les diferents categories des de cadet fins a màster 40. Quan rebreu aquesta revista ja hurem fet la 2ª cursa, la 1ª es va córrer a Almacelles on hi vàrem participar 9 amb bons resultats.

Volem públicament agrair el suport econòmic de les empreses que ens ha permès cobrir part de les despeses que genera l'assistència a les 13 curses d'aquest campionat:

- GRUPO CONSIST
- PRETENSATS MARINA
- EXPRESOIL
- IMAGO
- FARMAÒPTICS
- PRETENSATS CUÑAT

Un altre dels objectius de la Penya és seguir organitzant la Cursa de BTT del Torró, que com sabeu ja serà la 4a i que cada any intentem millorar. Tanmateix seguim en la línia de col·laborar en les diverses activitats que s'organitzin de promoció de la bicicleta dins la nostra vila tant a nivell escolar com pel patronat d'esports municipal.

CLASSIFICACIONS PROVISIONALS CAMPIONAT PROVINCIAL DE BTT:

JÚNIOR:	Penella Garó, F.X.	10è
ÈLIT:	Caralps Giménez, Miquel	6è
MÀSTER 30:	Caralps Giménez, Joan	1er
	Bracerós Giron, J.F.	15è
	Bovet Penella, Ramon	19è
	Martí Lladós, Joan	20è
MÀSTER 40:	Loscos Solé, Joan	5è
	Oliva Briels, Jordi	6è
	Mitjavila Amigó, Valentí	7è

PENYA CICLISTA D'AGRAMUNT

CLUB TENNIS AGRAMUNT

El passat dissabte dia 22 de març, a la tarda, un grup dels alumnes que assisteixen a les classes de tennis que realitza el nostre Club, es traslladaren a Lleida, acompanyats d'alguns pares, per visitar les instal·lacions del CLUB TENNIS URGELL.

La visita havia estat organitzada per la monitora del curset, l'Ester Villòria, coincidint amb la celebració dels Campionats d'Espanya de tennis de la categoria Infantil.

La Monitora va rebre els visitants i els va acompanyar en tot moment per les magnífiques instal·lacions del Tennis Urgell, mentre presenciaren alguns dels partits que s'estaven disputant en aquell moment.

L'ambient era de gran animació, amb molt de públic als voltants de les pistes que disfrutava de debò admirant el bon joc dels futurs campions.

Els visitants es mostraren molt satisfets i agrairen les atencions rebudes.

Creiem d'interès recordar que les classes de tennis del nostre Club van adreçades a la formació de joves tennistes, a partir dels 6 anys i fins als 16 i es fan tots els dissabtes a la tarda, de 3 a 5, o bé de 5 a 7, segons els diferents grups. La monitora és l'Ester Villòria, que també ho és del Club Tennis Urgell i el preu és de 2.000 ptes. per mes.

Club Tennis Agramunt

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

FITÓ, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 46

Tels. (973) 39 07 35 - 39 21 04

Tel. mòbil 908 93 89 37

AGRAMUNT (Lleida)

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTS NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 39 11 77

AGRAMUNT

**TALLERS
BERTRAN, S.L.**

SERVEI
OFICIAL

Reparació de tota mena de
vehicles Diesel i Gasolina

També els oferim els següents serveis:

- ✓ ASSEGUANCES
- ✓ RECANVIS
- ✓ PLANXISTERIA i PINTURA
- ✓ VEHICLES D'OCASIÓ

Ens trobareu a:

Avgda. Catalunya, 13 - Tel. 39 02 86 - Fax 39 03 24
AGRAMUNT

Elaboració artesana de
forrons i massapans

**TORRONS
FELIX
ARTESANS**

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

C/. Sió, 6 • Tel. 973 / 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 39 23 35 - Part. 39 08 65

AGRAMUNT

C/. SANT PERE, 138, 3-2 - 08911 BADALONA - TEL. 3890730

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

patxoca

infants i joves

avinguda jaume mestres, 7
25310 agramunt

carretera de ponts, 11
25730 artesa de segre

tel. 973 / 39 17 48
fax 973 / 40 22 46

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 39 00 45 - Tel. mòbil 909 35 73 80 AGRAMUNT

SASTRERIA CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 39 07 36

Telf. 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

**PELS
PÈLS**

PERRUQUERIA

imma guerrero

Imatges d'ahir

J. Bertran

Les Caramelles són una tradició prou arrelada a la nostra Vila, malgrat que en ocasions s'han passat períodes sense que se'n cantessin. Ara, afortunadament, ja fa una colla d'anys que en tenim cada Pasqua. Com també en vàrem tenir fa cinquanta-dos anys. L'any 1945 aquells joves de l'època també van alegrar la festa.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Antoni Pla, Ramon Martínez, Manel Limas, Barril, Miquel Noguera, Marcel·lí Pampalona, Enric París, Miquel Pla, Jaume Codina, Jaume Farreny, Joan Marina, Josep Ros, Ramon Solé, Joan Garriga, Josep M. Ribalta, Pau Fusté, Gaspar Vicens.

Les noies: Neus Ingla, Anna Artigas, Nuri Castellà.

Foto: Anna SIO

La caLajSera.

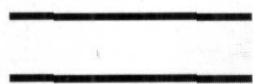

Cursos Subvencionats

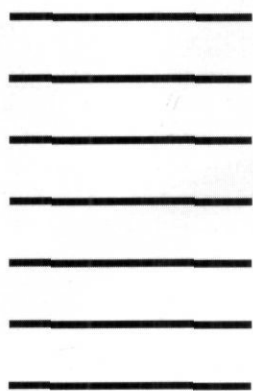
per la Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya i el Fons Social Europeu:

AGRAMUNT

Auxiliar de Geriatria	dones:	aturades, majors de 25 anys
Tècniques Administratives 2n nivell		aturats, menors de 25 anys

TÀRREGA

Auxiliar de Geriatria	dones:	aturades, majors de 25 anys
Gestió i Mecanització Comptable 1r nivell		aturats, majors de 25 anys
Secretariat Comerç Exterior		aturats, majors de 25 anys
Secretariat Administratiu		aturats, majors de 25 anys
Tècniques Administratives 1r nivell		aturats, menors de 25 anys
Tècniques Administratives 2n nivell		aturats, menors de 25 anys
Aplicacions Informàtiques Adm. 1r nivell		aturats, menors de 25 anys

VERDÚ

Auxiliar de Geriatria	treballadors:	menors i majors de 25 anys
------------------------------	---------------	----------------------------

Vols aprendre:

- Windows 95?
- Microsoft Office 95?
- Internet?
- Comptabilitat a l'ordinador?
- Nocions administratives?

L'entendem i l'atenem a:

Aturades

Aturats

C/. Talladell, 7-9 bxs 25300 Tàrrrega
Tels. 973 - 31 11 43 / 31 16 32
Fax 973 - 50 05 27 E.mail: nschool@mhp.es

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

la lluernà

D'entrada avui us voldríem parlar del tema del mal estat de conservació en què es troba el paviment en la travessia de l'avinguda Marià Jolonch que, a més, té les voreres malmeses per molts anys de deixadesa i perquè els vehicles que hi aparquen no fan més que augmentar aquesta constant agressió al terra. El fet és que tota aquesta mala imatge que dona l'avinguda contrasta amb els accessos previs –carretera de Balaguer i travessia Artesa-Tàrraga– que sí estan, des de fa dos anys, ben il·luminats, acabats i millorats. Ens diran des de l'equip de govern que no ens correspon de fer-ho des de l'Ajuntament perquè en ser un tram de carretera, encara que en zona urbana, no hi poden actuar ja que és a trànsit qui correspon arranjat el ferm. Però i l'enllumenat? i les voreres? i l'anomenat mobiliari urbà? I no tot acaba aquí. Si continuem en direcció cap a Cervera, per l'altra banda dels accessos a la nostra localitat, ens adonem que hi un tram que ja seria hora de donar-li un tractament com a zona d'eixample i urbanitzable, perquè no oblidem que passat el pont del Sió la Carretera s'ensenyoreja del territori i si algú s'atreveix a passejar veurà que no és cap cosa fàcil ni segura. Encara que allí hi hagi un establiment hotel·ler i un parell de fàbriques, no sabem que es pensi emprendre una del tot necessària modificació d'aquell sector. Ara també urgeix allí que es facin unes voreres i un enllumenat que destaquï l'entrada tant dels que vénen com dels que van en direcció a Puigverd.

En més d'un plenari hem manifestat la falta de més informació als regidors perquè de vegades ens assabentem de les coses per mitjà de la premsa. Ara, pel que es veu, tampoc no som nosaltres sols els que ens succeeix aquest fet, perquè ja voldríem saber la cara que posà el Sr. Alcalde quan, en els mitjans de comunicació de Lleida, es va difondre en les primeres pàgines i en algun que

altre editorial, el recurs contenciós administratiu que va promoure el govern central per algun apartat dels pressupostos. Per cert, des del grup socialista vam votar en contra del pressupost del 1997, perquè, entre altres coses, no enteníem l'augment de la partida que corresponia al capítol del personal. Ara esperem més explicacions que no pas les que al dia següent es donaren, també en la premsa, per desmentir-ho tot en raó de no sabem ben bé què. Últimament sembla que anar als jutjats els satisfà plenament: s'hi estan acostumant per altres afers.

A la fi qui hi surt perdent és el municipi. Passen les setmanes i l'estil de governar no canvia. Els sentim dir que "tot va bé": que el polígon està gairebé ple, que la vida associativa camina tota sola... Ah!, però l'oposició és una altra cosa.

Ens tenen completament ignorats. Nosaltres no comptem. Malgrat que puguem col·laborar, tant els és: no en fan cas i continuen amb el control ferri de la seva quota de poder. I la cosa curiosa és que hem arribat a un punt que la falta de previsió és preocupant i a més no veiem enlloc cap iniciativa que ens permeti pensar en un canvi de tarannà. En conclusió: Qui mana és qui governa. I els que manen són tres.

Aquesta falta de diàleg fa que hi hagi persones que prefereixen manifestar-nos les seves queixes pel carrer que no pas denunciar-ho a l'Ajuntament. I sinó, com s'explica que ens expliquin la seva preocupació per la caòtica situació del trànsit en el casc urbà antic.

S'aparca en punts que fins i tot dificulten el pas de vianants que volen entrar a la seva pròpia casa. I no diguem els caps de setmana quan l'aparcament en qualsevol lloc i posició està a l'ordre del dia. No sabem què n'opina el regidor d'aquesta àrea. Potser ja li està bé o potser no se n'adona. Des d'aquí els ho diem clarament: cal regular l'ocupació de la via pública pels vehicles. Si volen els suggerirem idees. Però no ens les demanaran! què hi farem!

Un últim apunt. Segueixen sense donar comptes de la Fira del Torró.

Ja ho sabeu restem oberts a qualsevol proposta. Només cal dir-ho!

Mestres Torronaires des de l'any 1902

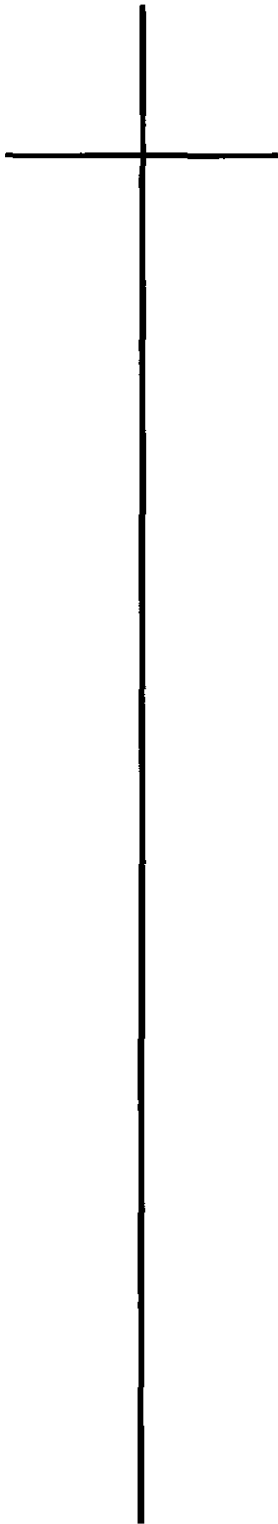
**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS I MASSAPANS
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. (973) 39 00 36

Avgda. M. Jolonch, 51 Fax (973) 39 06 90

Obrador: Ctra. Cervera, s/n.

AGRAMUNT - L'Urgell

*Trobem a faltar el
teu somriure.
Dius que ens deixes
te'n vas lluny d'aquí.
Però el record de la
vall on vas viure
no l'esborra la pols
del camí.*

Cinquè Aniversari
Amadeu Amigó Pla

12 de novembre 1912
27 d'abril 1992

Esposa, fills i família tota
mai no l'oblidaran.

AGRAMUNT

Notícies de l'Esquerra

Benvolguts conciutadans,

Des de la meua condició de regidor del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya, novament m'adreço a tots vosaltres per parlar d'un tema que va saltar a la palestra el mes de setembre de 1994, el qual uns dies més tard també en parlàvem des d'aquestes mateixes pàgines de la nostra revista (SIÓ del mes d'octubre de 1994).

Es tracta de l'apropiació indeguda, per part d'Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca S.A., d'uns terrenys de propietat municipal que l'hi havien estat cedits temporalment.

El motiu pel qual us en torno a parlar ve donat per la resolució, per part de la jutgessa de la sala segona del tribunal de primera instància de Balaguer, a una demanda que vaig presentar el passat 24 de gener, en la qual decideix arxivar el cas pels motius que més endavant esmentarem, la qual cosa comporta que poc més es pugui fer per part meua per arranjar aquesta irregularitat. És per aquesta raó i perquè es tracta d'un afer important com és un tros del nostre patrimoni comú, que crec que en aquest moment tinc l'obligació de donar compte de quina ha estat la meua actuació en aquest cas durant aquest període dels darrers dos anys i mig, i també de donar la meua opinió sobre l'actuació dels diferents equips de govern que s'han anat succeint així com també la del Sr. Alcalde.

Per tal que tothom es pugui situar en el context adequat, intentaré fer un breu resum cronològic, ressaltant les coses que a criteri meu són més significatives, encara que això signifiqui repetir alguna cosa publicada amb anterioritat.

El dia 10 de desembre de 1958 se signava un contracte mitjançant el qual l'Ajuntament d'Agramunt feia cessió d'uns terrenys municipals situats al marge dret del riu Sió, després del Pont Vell, a l'empresa Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca S.A. perquè aquesta pogués fer una ampliació de la seva indústria.

Aquesta cessió es feia per un període de 50 anys, al final dels quals l'empresa venia obligada a retornar aquests terrenys a l'Ajuntament d'Agramunt amb les edificacions que hi pogués haver incloses. Seria, segons el contracte, el propi Ajuntament el que lliurement decidiria si s'havien de mantenir les edificacions o si al contrari, calia procedir al seu enderrocament.

Per uns motius que ara no vénen al cas vaig assabentar-me que aquest contracte potser no s'estava complint escrupolosament, o que si més no hi podia haver alguna irregularitat al seu entorn.

El dia 19 de juliol de 1994 vaig sol·licitar al Registre de la Propietat de Balaguer una nota simple sobre l'estat d'aquesta finca.

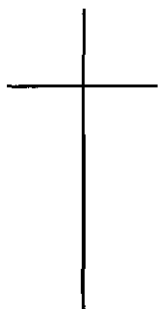
Pel que es podia observar en el contingut d'aquesta nota registral, l'esmentada empresa va iniciar a partir de l'any 1964 tot un seguit de peripècies pressumptament fraudulentament (expedients de major cabuda, vendes simulades a familiars, contractes privats que després es van elevar a públics, etc.), per tal d'apropiar-se d'aquests terrenys i inscrivir-los a nom seu, la qual cosa es va dur a terme l'any 1989. En el moment de retirar la nota del Registre de la Propietat, aquests terrenys de propietat municipal, en realitat figuraven a nom d'Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca S.A.

L'alcalde, el Sr. Josep Huguet, va assabentar-se d'aquesta situació segons tinc entès perquè el Registre de la Propietat va enviar a l'Ajuntament una liquidació de la plus-vàlua o una còpia de l'escriptura de la inscripció. En adonar-se d'aquestes irregularitats el Sr. Alcalde va encarregar, al despatx de l'advocat Simeó Miquel un estudi sobre la situació jurídica del moment a l'esmentat terreny, el qual fou lliurat a l'Ajuntament segons el registre municipal d'entrada núm. 562, el 21 de març de 1990. L'esmentat informe del Sr. Simeó Miquel, en les seves conclusions finals, ja aconsellava aleshores que l'Ajuntament d'Agramunt duqués a terme les accions legals oportunes perquè es declarés la propietat pública del solar i s'anul·lessin les inscripcions registrals que acrediten la propietat a Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca S.A. Malgrat tot, van anar passant els anys sense que des de l'Ajuntament es prengué cap mesura per solucionar aquest afer fins que el 25 de setembre de 1994 el Grup Municipal d'Esquerra Republicana, després d'una infructuosa reunió amb el Sr. Alcalde, el regidor Gabriel Balcells i el Sr. secretari Manel Civís, va decidir denunciar aquestes greus irregularitats mitjançant un comunicat al diari Segre.

A partir d'aquest moment la meua actuació com a regidor va anar encaminada a continuar insistint perquè l'Ajuntament iniciés accions en defensa dels interessos municipals que havien estat agredits. Vaig presentar diverses mocions que no van prosperar, vàrem tenir diverses reunions amb tots els altres regidors, i també amb els assessors municipals en les que es prenién compromisos que després no s'acomplien, anaven passant i passant dies sense solucionar res, i sense tenir en compte que la situació del nostre patrimoni es podia degradar encara més.

Finalment, veient que les meves insistències no servien per a res, i després d'assessorar-me convenientment vaig prendre la decisió, totalment personal, de presentar una demanda davant el jutjat de Balaguer, la qual cosa es va materialitzar el passat 24 de gener d'enguany.

El dia 17 d'aquest passat mes de març la jutgessa del jutjat d'instrucció núm. 2 de Balaguer, va decidir arxivar les diligències.

Preguem a Déu per

Ramona Pedrós i Vilalta

VDA. DE JOSEP LLANES I SOLÉ

qui lliurà l'ànima al Senyor el dia 8 de març de 1997,
a l'edat de 91 anys, havent rebut
els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, març de 1997

Segons l'informe del fiscal (del qual a continuació en reproduïm textualment un paràgraf significatiu) el delictes ha prescrist.

El paràgraf esmentat de l'informe del fiscal, diu així:

“Los hechos imputados a RAMON ROCA se remontan a 1964 y consisten en diversas maniobras –compraventas simuladas e inscripción de mayor cabida– para que en el registro conste la finca municipal a su nombre. La condición de bien inmueble de la finca nos obliga a examinar el delito de usurpación (245 CP), que exige el concurso de violencia o intimidación, elementos que no se dan en la conducta denunciada. Cabe pensar, por otro lado, en un posible delito de falsedad documental del art. 392 en relación con el 390.2 en cuanto se simularon algunos documentos. El documento simulado se redactó en 1968 y fue inscrito en el Registro en 1989. Como sea que el art. 392 señala una pena de 6 meses a 3 años de prisión, el plazo de prescripción es de 3 años (art. 131.1). Es obvio que está prescrito”.

Espero que aquesta explicació, més o menys encertada, sigui suficient perquè tothom en pugui treure les seves pròpies conclusions. Com també espero que hagin estat igual d'encertades totes les meves gestions en tot aquest afer. En tot cas el temps potser ho dirà.

La gent que fem política municipal, i sobretot els que ho fem d'una manera “amateur”, generalment som gent normal i corrent com tothom; ho fem perquè ens agrada i perquè creiem que gràcies a les nostres virtuts, però també a pesar dels nostres defectes, podem aportar alguna cosa que faci millor la vida del nostre poble i, perquè no, la nostra pròpia. No podem ni tenim l'obligació d'ésser uns juristes experts ni uns administradors infalibles, i potser ni tan sols uns ciutadans exemplars, i per això avui quasi totes les administracions s'han dotat de bons assessors jurídics, urbanístics, econòmics, tècnics, etc. els quals assessoren, aconsellen i fan els informes sobre

quina ha d'ésser l'actuació més convenient en cada cas per part de les diferents administracions, i facilitar així una bona presa de decisions, que això sí que és potestat dels polítics. A l'Ajuntament d'Agramunt també els tenim aquests assessors.

L'actuació del nostre alcalde el Sr. Josep Huguet sobre tot aquest afer, en un principi va ésser la correcta. En assabentar-se'n l'any 1989 va encarregar un estudi al prestigiós advocat lleidatà Simeó Miquel el qual, tal com hem dit abans, va aconsellar que l'Ajuntament prengués d'immediat les mesures legals necessàries per restituir al municipi la propietat de la que registralment s'havia desposseït.

Per què no es va seguir aleshores aquest consell? N'era conscient el Sr. Alcalde del període de prescripció d'aquest presumpte delictes? Es va deixar passar temps deliberadament perquè no es pogués perseguir penalment aquesta empresa o els seus representants? Hi havia hagut alguna vegada, amb anterioritat al setembre de 1994, una voluntat real del Sr. Alcalde d'arranjar aquesta situació? Hi ha alguna altra cosa al darrera que impedeixi l'Ajuntament o el seu Alcalde actuar en conseqüència en defensa d'aquest bé patrimonial? No ho sé, no tinc resposta per totes aquestes preguntes, l'únic que us puc dir és que la pilota continua estant a la teulada de qui amb la seva majoria absoluta té la responsabilitat i l'obligació de fer complir la llei a tothom per igual.

La resolució del fiscal, malgrat ser exculpatòria, és prou clara i sembla que hauria d'animar l'equip de govern de CiU a esgotar la possibilitat de tirar endavant una demanda civil per corregir aquesta falsa inscripció si encara es pot fer, però també poden fer com els estruços, continuant amagant el cap sota l'ala; qui dia passa any empeny, i els que vindran al darrera ja s'ho trobaran.

Jordi Padullés i Serra

Regidor d'E.R.C. a l'Ajuntament

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
**Institut d'Educació Secundària
La Segarra**

Informa-te'n a la
secretaria del centre:
Av. President Macià, s/n.
Tel. 53 05 54

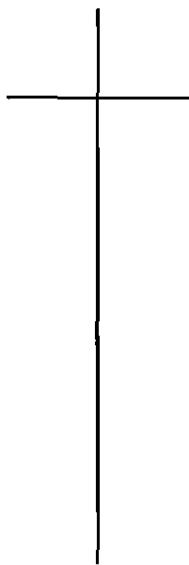
IES LA SEGARRA

15 ANYS FORMANT BONS PROFESSIONALS!

Si tens 18 anys i t'interessa obtenir una titulació professional reconeguda, l'Institut d'Educació Secundària La Segarra t'ofereix la possibilitat de cursar els següents **Cicles Formatius de Grau Mitjà:**

Gestió administrativa 1300 h
Electromecànica de vehicles 2000 h
Equips i instal·lacions electromecàniques 2000 h

Tots els cicles inclouen pràctiques en empreses.

*Feliç l'home que en tu troba la força:
de bona gana emprèn el camí!
Quan travessa la vall Eixuta,
li és com un oasi
beneït amb les pluges primerenques.
Passa d'un mur cap a l'altre
fins a veure Déu a Sió.*

Salm 84 - 6,8

Pregueu a Déu per l'ànima de

Isidre Huguet i Pla

VDO. DE MARIA COTS I ALSERAN

qui descansà en la pau del Senyor el dia 30 de març de 1997,
a l'edat de 88 anys,
rebut els Sants Sagraments.

Els seus apenats: filles, Rosa, Antònia i Teresa; fills polítics, Joan Farran, Joan Llurba i Josep Companys; néts, germà, Salvador; cunyada, Ramona; besnéts, nebots i la família tota us preguen una oració per la seva ànima.

Agramunt, març de 1997

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

Comissió de Govern, 25-2-97

ADJUDICACIÓ CONTRACTE DE LES OBRES DE REPOSICIÓ DE LES TANQUES A LA RONDA DELS COMTES D'URGELL D'AGRAMUNT, TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT NEGOCIAT

Es declarà vàlida la licitació mitjançant el procediment negociat de les obres de reposició de les tanques a la Ronda dels Comtes d'Urgell d'Agramunt (regularització del xamfrà) i l'adjudicació de les obres de reposició de les tanques a l'empresa Construccions Blanco Rovira, S.A., que va presentar la proposició més avantatjosa per a la Corporació en la quantitat d'1.352.558 PTA.

ACTIVITAT CLASSIFICADA

S'acordà informar favorablement l'expedient del Sr. Jaume Tarragona i Utgés per legalitzar una explotació porcina d'engreix a la Partida Comes, Polígon núm. 22, Parcel·la núm. 30 d'aquest Terme Municipal. I l'expedient del Sr. Joan Vilanou i Galitó per l'obertura d'un taller de reparació de vehicles (especialitat reparació de ciclomotors i bicicletes), a l'Av. dels Esports, núm. 6 d'aquesta localitat.

SERVEI PÚBLIC REGULAR DE TRANSPORTS DE VIATGERS PER L'EIX TRANSVERSAL

Es va prendre l'acord de donar suport a la iniciativa comarcal de sol·licitar una parada obligatòria a Tàrrega, dins del servei públic regular de transports de viatgers per carretera entre Girona i Lleida per l'eix transversal.

OBERTURA D'ESTABLIMENTS COMERCIALS DIUMENGES I FESTIUS

S'acordà substituir el diumenge 6 de juliol pel diumenge 13 d'octubre, data de celebració de la Fira del Torrò, per a l'obertura autoritzada dels establiments comercials d'Agramunt en diumenge, de conformitat amb l'establert a l'Article 2 de l'Ordre de 13 de gener de 1997.

DECLARACIÓ UNIVERSAL DELS DRETS LINGÜÍSTICS

Es donà lectura de l'escrit rebut del Comitè de Seguiment de la Declaració Universal dels Drets Lingüístics, agraint l'adhesió de l'Ajuntament d'Agramunt a dit document.

ADQUISICIÓ CARROSSERIA PEL CAMIÓ DE LA BRIGADA MUNICIPAL D'OBRES

S'acordà adquirir a l'empresa carrosseries Sucarrats de Cervera, una carrosseria pel vehicle marca IVECO, model 65/12, tipus camió bolquet, matrícula L-4635-0 i aprovar la despesa que ascendeix a la quantitat de 638.000 PTA que seran a càrrec del vigent pressupost de 1997.

X ANIVERSARI DEL CASAL D'AVIS D'AGRAMUNT I COMARCA

Es va prendre l'acord de concedir una subvenció de 30.000 PTA al Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca, com ajut a les despeses d'organització del X aniversari de la seva fundació, el proper dia 23 de maig, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1997.

LA CORAL D'AVUI

S'acordà concedir una subvenció a la Coral d'Avui d'un import de 125.000 PTA, per a les activitats del curs coral 1996/1997.

AGENDA FESTES DE LA COMARCA DE L'URGELL

Es va prendre l'acord d'aprovar la despesa que ascendeix a la quantitat de 210.000 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1997, com aportació a la publicació de tres tiratges de l'agenda de festes de la Comarca de l'Urgell.

Comissió de Govern, 11-3-97

ACTIVITAT CLASSIFICADA

S'acordà informar favorablement l'expedient del Sr. Damià Areny i Bròvia, per a la legalització d'una explotació avícola (engreix de pollastres), situada a la Partida Plantes, Polígon núm. 25 Parcel·la núm. 78 d'aquest terme municipal.

PERMUTA FINQUES

S'autoritza procedir a la permuta de les finques amb la Sra. Irene Solà i Salvadó en la zona de la Fondandana, per poder realitzar el Projecte de les Obres d'Infraestructura de Suport de l'Àrea Comercial 2a. Fase.

IX FIRA DEL TORRÓ I XOCOLATA A LA PEDRA

Es va prendre l'acord d'iniciar els expedients de sol·licitud de

Foto: J. Bertran

El passat 16 de març tingué lloc la tercera plantada d'arbres als marges del Sió.

subvenció per a la Fira del Torró i Xocolata a la Pedra, davant de l'Excma. Diputació de Lleida, Consell Comarcal de l'Urgell i la Cambra de Comerç i Indústria de Tàrrrega.

SOL·LICITUD SUBVENCIÓ EQUIPAMENT CULTURAL: Casal Agramuntí

S'acordà sol·licitar a la Fundació Pública Institut d'Estudis Ilerdencs, un ajut per equipaments culturals per a l'obra denominada: "Enderroc i reconstrucció de l'equipament cultural Casal Agramuntí", sol·licitant un ajut econòmic de 4.000.000 PTA i l'aprovació del pressupost d'execució per contracta, redactat mitjançant memòria tècnica valorada pels Serveis Tècnics Municipals, que ascendeix a la quantitat de 45.000.000 PTA.

TERCERA PLANTADA D'ARBRES

S'acordà concedir un ajut econòmic de 110.000 PTA, per a les despeses d'organització de la tercera plantada d'arbres d'Agramunt, a l'Associació de la Creu Roja, al Grup de Diables "l'Espetec" i els Bombers d'Agramunt.

Comissió de Govern, 25-3-97

RETIRADA ARBRE C. DE PAU CASALS , núm. 21 B

S'autoritza a la Sra. Cèlia Anton i Llobet a la retirada definitiva de l'arbre de davant del seu garatge, amb les condicions fixades pels serveis tècnics municipals.

RETIRADA D'UN SENYAL TRAVESSIA DEL CLOS, núm. 15 H

S'autoritza al Sr. Ignasi Minero i Hernández a la retirada del senyal de davant del seu garatge, amb les condicions fixades pels tècnics municipals.

EXPEDIENT CONTRADICTORI DE RUÏNA DE L'IMMOBLE DEL CARRER D'ÀNGEL GUIMERÀ, núm. 17 D'AGRAMUNT

S'acordà declarar que no hi ha situació de ruïna econòmica a l'immoble del Carrer d'Àngel Guimerà, núm. 17, d'Agramunt, propietat de la Sra. Teresa Puig i Vicens. Així com caldrà fer la indicació a la propietària de la necessitat de portar a terme, en un termini no superior a sis mesos, les obres de reparació i/o reforçament necessàries per mantenir la seguretat de l'edifici.

URBANISME

Segons la petició del Sr. Joan Saball i Caelles, en relació amb les possibilitats d'edificació a la zona compresa entre el Raval de Puigverd, C. del Convent i Carrer de la Miranda, s'aprova en tots els seus punts l'informe dels Serveis Municipals, on s'indica el següent: "La zona està classificada com a sòl urbà i qualificada com a Front de Carrers de Cases F.1.b.". Les normes a aplicar són les corresponents a l'article 37, amb la salvetat que el Front de Cases que dona façana al Carrer de la Miranda la seva alçada reguladora màxima és de 7'50 metres, amb planta baixa i pis com a nombre màxim de plantes.

Xarxa d'aigua potable de Mafet.

RENOVACIÓ I AMPLIACIÓ DE LA XARXA D'AIGUA POTABLE DE MAFET D'AGRAMUNT

Obres addicionals

S'aprovaren les memòries valorades de les obres addicionals de Renovació i ampliació de la xarxa d'aigua potable de Mafet d'Agramunt, així com l'expedient de contractació de les mateixes adjudicant-les a l'empresa HNOS. OJEDA, S.L.

DOTACIÓ D'AIGUA PER A SUBMINISTRAMENT AGRÍCOLA AL NUCLI AGREGAT DE MAFET D'AGRAMUNT

S'aprovà la memòria valorada de les obres de dotació d'aigua per a subministrament agrícola al nucli agregat de Mafet d'Agramunt, en la quantitat de 532.387 PTA, així com l'adjudicació de les obres a l'empresa Hnos. Ojeda SL.

ENLLUMENAT PÚBLIC

Es donà compte de les actes d'inspecció realitzades de les obres de l'enllumenat públic de la Plaça del Mercadal i de l'enllumenat públic de la Ronda dels Comtes d'Urgell.

RECONeixEMENT TRIENNI

Es va prendre l'acord de reconèixer al Sr. Joan Eugeni Rodríguez i Perearnau, funcionari integrant de la plantilla d'aquest Ajuntament, el seu dret al tercer trienni, amb efectes de l'1-3-1997.

DISTRIBUCIÓ DE LA PARTIDA 511.468 DEL PRESSUPOST DE 1997

S'acordà liquidar al nucli agregat de Montclar la quantitat de 213.000 PTA, corresponents a la liquidació de l'any de 1996, amb càrrec a la partida 511.468 del vigent pressupost de despeses de 1997.

ESCOLA DE FUTBOL "GERARD GATELL"

Es concedí un ajut econòmic a l'Escola de Futbol "Gerard Gatell" d'Agramunt, per a la quantitat de 300.000 PTA, per a les activitats desenvolupades durant la temporada 96/97, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1997.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Antoni Ribera i Torné i Cristina Valentines i Santacreu, per a la construcció d'un habitatge unifamiliar aïllat i la connexió a la xarxa de clavegueram. Partida de les Fontanilles.

Miquel Ribera i Guiu, per a la reforma d'un local. Passeig Nou.

Joan Buró i Lavall, per a la distribució del 1r pis d'un habitatge. C. de Pompeu Fabra.

Construccions Blanco-Rovira, SA, per a l'enderroc d'un habitatge. C. de la Carabassa.

Josep Espinal i Morros, per a la distribució del 1r pis d'un habitatge. C. de Pau Casals.

Joan Caralps i Giménez, per a la construcció d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres amb magatzem. C. dels Horts.

David Villalta i Farré, per a l'addició d'un habitatge unifamiliar en planta i la rehabilitació de la coberta. Pl. de la Dula.

Miquel Torra i Huguet, per a la construcció d'un magatzem per a usos agrícoles i d'una fossa de purins a la granja porcina. Partida Colomina.

Miquel Puig i Alós, per a la rehabilitació de la planta per magatzem. Pl. de la Dula.

Josep Maria Riera i Solé, per a la construcció d'un cobert. Partida Vinyetes.

Josep Maria Albareda i Salvadó, per fer la vorera, treure les teules del cobert i posar planxa metàl·lica. Ctra. d'Artesa de Segre.

Anna Maria Torres i Brau, per a la pròrroga d'ocupació de la via pública per obres. C. d'Àngel Guimerà.

Salomé Guixà i Gumà per enrajolar el jardí de la casa amb pedra. Ctra. de Cervera.

Josep Vicens i Manaut, per gual permanent. C. de Ntra. Sra. dels Socors.

Francesc Àlvarez i Palacios, per a la connexió d'aigua. C. de Pau Casals.

Jordi Castelló i Farré, per a la connexió d'aigua. C. de Pau Casals.

Jaume Balagueró i Pérez, per a la connexió d'aigua. C. de Pau Casals.

Construccions Gilabert, per a la connexió d'aigua per obres. Partida de les Fontanilles.

Tomàs Rovira i Anguera, per gual permanent. Ctra. de Tàrraga.

Rosa Maria Sisó i Perera, per gual permanent i per a la connexió a la xarxa de clavegueram i d'aigua potable. Camí de les Planes.

Joan Manuel Hernández i Alonso, per a la connexió d'aigua. C. dels Asgous.

Antoni Carmona i Bautista i Rosa Màrquez i Perera, per enrajolar el terra del pis. C. Ntra Sra. dels Socors.

Josep Maria Graells i Coll, per rebaixar la vorera del davant del garatge. C. de la Comtessa d'Aurembiaix.

Francesc Aldana i Fuentes, per a la connexió d'aigua potable. C. de Pau Casals.

Josep Martínez i Pérez, per canviar dues finestres, tancar la balconera existent i canviar els bastiments. Av. d'Agustí Ros.

Jordi Salat i Fernández, per gual permanent. Pl. de l'Onze de Setembre.

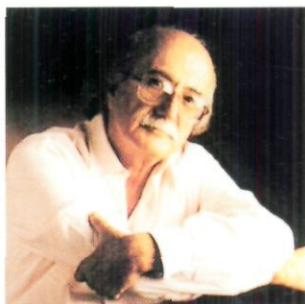
Servimunt SCP, per a la col·locació d'un rètol. C. Àngel Guimerà.

Salvador Pintó i Batalla, per a la connexió a la xarxa de clavegueram. C. Raval de Puigverd.

Jaume Escolà i Pla, per gual permanent. Av. d'Agustí Ros.

NÍNIXOL CEMENTIRI

Concedir als Gns. Josep Antoni i Josepa Rodríguez i López els drets funeraris del nínxol núm. 64 de la galeria de Sant Pere, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents.

per Guillem Viladot

Existia en mi una certa resistència a sortir del llenguatge sensorial i admetre el llenguatge verbal. De sobte, però, vaig descobrir la meravella de comunicar-me amb tothom emetent sons articulats. Eren uns sons que, col·locats uns darrera els altres, volien dir "cadira", "mosca", "aigua", "bufanda"... A poc a poc, la meua vida s'estrenava en el món de la representació verbal. Era un procés que tenia un preu: la submissió a un ordre. Sovint, quan el pare em volia fer dir alguna cosa, jo m'hi resistia. Un bon dia m'agafà amb un sarpat i em féu aquesta pregunta: "set arengades i mitja a cèntim i mig cada arengada i mitja, quan valen?" S'entossudí perquè li contestés bé i ràpid. Era la relació iniciàtica amb el poder racional, amb la sobirania de la lògica. S'enrunava la irracionalitat sensorial del pell a pell, del cos a cos, i emergia, com un rept brut i obstinat la substància implacable de la socialització. A la força, a rossegons, se'm treia d'un paradís on la mudesa constituïa la gratificació de la matèria il·lògica, i se'm llançava a la parla del discerniment. No existia alternativa: era el salt mortal del ser intuïtiu en el món maternal, al món rendible del

sobirà. A partir de les set arengades i mitja no tornaria mai més a ser el jo inicial. De debò? És cert que m'havia convertit en un ésser de relació polièdrica pel nombre de miralls amb els quals m'havia d'emmirallar per assolir imatge de competència, però mai no s'enrunaria la memòria del subjecte primigeni perquè aquest acostumaria a ser present a cops en silenci, a cops revoltat, a cops contradictori i gairebé sempre reivindicatiu. Com que el pare no rebia la resposta que volia a la qüestió de les arengades, m'envià al col·legi de les monges de la *Inmaculada Concepció*. Aquell edifici era un immoble laberíntic ple d'hàbits, rosaris i toques. Aquelles dones em van semblar uns éssers disfressats de pal·lideses marmòries. Unes dones que no tenien res a veure amb la mare, i que parlaven un llenguatge que es diria baixat d'unes golfes antiquíssimes. En aquest col·legi, el primer que vaig aprendre va ser a diferenciar un ou d'una gallina, i a recitar de memòria allò de *Jesusito de mi vida eres niño como yo, tuyo soy mío no...* Més endavant van fer acte de presència les beceroles, o sigui el valor signic dels sons verbals, i no com un joc sinó com un codi immiseridorde, vull dir sense contemplacions. I una mica més endavant, van aparèixer els números, uns altres signes que també volien expressar coses, com per exemple el preu de les arengades. Un dia, perquè

no tenia prou implantat el control dels esfínters, em vaig embrutar al damunt. Abans de rebre cap assistència, se celebrà una mena de conclave de la comunitat per decidir què s'havia de fer en el meu cas. La monja que ens cuidava, al final tirà al dret i em rentà. Però en adonar-se que jo tenia penis, va córrer cap a la *madre superiora*, se li tirà als peus i, sanglotant amb molta mullena, li demanà que li perdonés el pecat de la carn que acabava de cometre en tocar les parts vergonyoses d'un home. En aquell col·legi hi vaig fer els primers amics: en Sebastià Que i Sans (Lo Bianet) i en Josep M. Inglés i Mortés (Lo Crich). L'amistat va nàixer en compartir les menges del berenar: restes d'escudella i carn d'olla per la meua part, i per part seva, taronges, plàtans i maries. El pare de Lo Bianet era xofer del senyor de Siscar, el darrer aristòcrata que vivia al poble. Per això Lo Bianet ens explicava coses que semblaven impossibles referides a la vida del senyor. Va ser per aquell temps que de Siscar decorà el menjador de casa seva amb un mural fet pel pintor Borràs, de Balaguer, que representava el Sant Sopar, on de Siscar era representat en tant que figura de Jesús en actitud de beneir un gros pa de pagès. Sota la taula hi havia un gat, com en el Sant Sopar del pintor Trepal. Lo Crich era un infant ple de fantasies que no parava d'afirmar que a les golfes de casa seva guardava un avió que no cabia en tot el poble.

Ultramemòries

Capítol IV

Les arengades